

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА

Кафедра корейської філології

Кваліфікаційна робота магістра

з філології на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ
НА ПОЗНАЧЕННЯ УМОВИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА КОРЕЙСЬКУ**

Студентки групи МПкор 56-19
факультету сходознавства
денної форми здобуття освіти
Освітньо-професійної програми
Галузевий переклад: корейська мова,
англійська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно)
перша – корейська
Зубко Валерії Валеріївни

Науковий керівник:

Доц. Урядова В.Д.

Допущена до захисту

«___» _____ 2020 року

Завідувач кафедри

_____ Кан Д. С.

(Підпис)

(ПІБ)

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ЗМІСТ.....	2
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ I. УМОВНИЙ ТИП РЕЧЕНЬ В УКРАЇНСЬКІЙ І КОРЕЙСЬКІЙ МОВАХ.....	10
1.1 Порівняння структур українського і корейського речень, їх відмінності.....	10
1.2 Складні речення з розширеними дієприслівниковими зворотами умови в українській і корейській мовах.....	16
Висновки до розділу I.....	25
РОЗДІЛ II. ВИДИ І ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ПРЕДИКАТИВНИХ ЗАКІНЧЕНЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ УМОВИ В КОРЕЙСЬКОМУ РЕЧЕННІ.....	28
2.1 Кінцеві сполучні дієслівні закінчення.....	28
2.1.1 Сполучне закінчення -(으)면 та його похідні:.....	28
2.1.1.1 -다면.....	34
2.1.1.2 -았/었더라면.....	36
2.1.1.3 -려면.....	38
2.1.1.4 -다(가) 보면 i -노라면.....	39
2.1.1.5 -(으)로 치면.....	41
2.1.1.6 -는 걸 보면.....	42
2.1.1.7 -기만 하면.....	44
2.1.2 -거든.....	45
2.1.3 -느들.....	47
2.1.4 -던들.....	48
2.1.5 -아/어도.....	51

2.1.6 -아/어야.....	53
2.1.7 -지 않고서는.....	56
2.1.8 -다가는.....	57
2.1.9 -는 한 i-는 이상.....	59
2.1.10 -되.....	63
2.1.11 -르라치면.....	66
2.1.12 Висновки щодо кінцевих сполучних дієслівних закінчень...67	
2.2 Кінцеві заключні дієслівні закінчення.....	70
2.2.1 -(으)면 되다.....	70
2.2.2 -(느)냐에 달려 있다.....	71
2.2.3 -(느)냐에 따라(서) 다르다.....	74
2.2.4 -기 나름이다.....	75
2.2.5 Висновки щодо кінцевих заключних дієслівних закінчень.....	76
Висновки до розділу II.....	77
ВИСНОВКИ.....	80
АНОТАЦІЯ.....	84
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	85

ВСТУП

Кінцевою ціллю перекладу є максимально точно та чітко донесення повідомлення тексту, і особливості перекладу з української на корейську мову полягають у граматичних, лексичних та культурних особливостях кожної мови. Одним зі способів уникнення виникнення непорозумінь при перекладі є вивчення особливостей вживання тих чи інших граматичних форм в корейській мові при перекладі з української.

В повсякденному житті, на переговорах та ін., часто використовується умовний тип речень, наприклад, щоб продемонструвати причинно-наслідковий зв'язок і т.д. Буде доцільно продемонструвати особливості та можливі труднощі вживання граматичних форм на позначення умови при перекладі з української на корейську мову.

Перше на що потрібно звернути увагу – це відмінності систем речень в українській і корейській мовах. Якщо в українській мові порядок слів не є чітко зарегламентований, то в корейській все має бути на своїх місцях (наприклад, речення завжди закінчується дієсловом, дієприкметниковий чи дієприслівниковий зворот або опис предмету стоїть безпосередньо перед предметом, про опис якого безпосередньо йде мова). Розбір особливостей та відмінностей системи корейського речення від українського, це перше з чого варто починати, оскільки логіка будови речення є основою, яка допоможе розібратись у всіх тонкощах та підводних каменях при перекладі з української на корейську, та навчитись правильно орієнтуватись через низки граматичних форм на позначення умови в корейській мові, для доцільного перекладу.

По-друге, при перекладі виникає нагальна потреба у пошуку найбільш відповідних еквівалентів не тільки для самих слів окремо, а й для цілих фраз. Важливість полягає у розумінні особливостей відтінків значення тих чи інших граматичних форм в корейській мові, а також того, що може мати вплив на їхнє значення, або доповнити контекст «умови», яку передає та чи інша граматична конструкція. Хоча в українській мові більшість речень умовного типу містять

в собі саме підрядний сполучник «якщо», як показник умови, вибір кінцевого закінчення для передання змісту повідомлення в корейській буде залежати від контексту та «типу» умови. Є необхідним розбір низки граматичних закінчень на позначення «умови», щоб вміти передавати весь той спектр відтінків «умови» з її наслідками, що виникнуть.

Не дивлячись на ріст популярності Кореї, її культури, і відповідно мови, досі немає широкого спектра праць, які були б присвячені розбору особливостей перекладу з української на корейську мову, бо як було зазначено вище – основна ціль перекладу доцільне донесення повідомлення з однієї мови до іншої. Тому, маючи на руках роботи присвячені синтаксису української мови, а саме роботи, зосереджені на розборі граматичних тонкостей української мови, потрібно брати роботи корейських лінгвістів присвячені тим самим аспектам тільки в корейській мові, і на основі праць з двох мов робити порівняння та аналіз відмінностей, бо саме такі дослідження можуть допомогти краще зрозуміти одне одного при перекладі. Серед українських лінгвістів, які займались дослідженням синтаксису української мови були Є. К. Тимченко, В. І. Сімович, І. І. Огієнко, О. Курило, М. Ф. Сулима, М. Гладкий, С. Смеречинський, О. Н. Синявський та ін.

Вивчення корейської мови є нелегким завданням для носіїв європейських мов, оскільки корейська мова відноситься до аглюнативних мов, в яких граматичні форми і похідні слова утворюються додаванням однозначних афіксів до незмінюваних основ слів, що значно відрізняється від тієї логіки побудови речення, до якої звикли європейці.

Якщо задуматись, умовний тип речень часто використовується в повсякденному житті, щоб продемонструвати причинно-наслідковий зв'язок для пояснення якоїсь ситуації, для застереження та ін. Тому, це дослідження зосереджено на особливостях значення та вживання граматичних форм на позначення умови в корейському реченні при перекладі з української мови.

По-перше, навіть сама відмінність систем побудови речень, наприклад, порядок слів, вже може створювати труднощі при перекладі. Тому, розбір

будови українського і корейського речень та їх відмінностей є першочерговим завданням.

По-друге, для більш точного перекладу потрібно більше приділяти увагу не тільки перекладу слів окремо, а й намагатись віднайти ті слова чи фрази, за допомогою яких можна передати саме доцільне значення повідомлення зі збереженням його забарвлення (питальне, наказове, спонукальне і т.д. речення). Тому, знання то розуміння особливостей відтінків значення тих чи інших граматичних форм в корейській мові є важливим.

Хоч підрядний сполучник «якщо» в українському складнопідрядному реченні, може перекладатись низкою кінцевих сполучних закінчень в корейському умовному реченні субординації, це не буде доцільним перекладом без розуміння контексту «умови» та її наслідків чи можливих результатів.

Як ми вже зазначили вище, структура українського і корейського речень відрзняється, і тому умовний тип речень по-різному представлений і виражається різними частинами речення. Якщо в українській мові, «умова» виражається у формі складнопідрядного речення за допомогою, наприклад, підрядного сполучника «якщо», то в корейській мові, окрім того, що немає підрядних речень, є тільки складні речення субординації, «умова» виражається за допомогою кінцевих дієслівних закінчень, які поділяються на сполучні (в середині речення) та заключні (в кінці речення) закінчення умовного типу.

Сполучні закінчення умовного типу – це закінчення, які з'єднують першу та другу частини речення таким чином, що перша частина стає умовою для реалізації другої.

Таку функцію виконують закінчення «-면 (якщо), -거든, -던들, -르진대» та ін. Ці з'єднувальні закінчення описані в 「우리말본」 («Наша рідна мова»), у виданнях за 1937й і 1965й, як метод обмеження змісту, або дії, описаних в першій частині речення.

Хоч дослідження сполучних закінчень умовного типу і відбувалось уривками, і є суперечки в основному через «-면», але сумарно матеріалу

найбільше про «-면» разом з «-거든», про які писали Кім Син Гон (1972), Лі Джон Мін (1979), Со Те Рьон (1979), Чон Хе Йон (1983), Кім Джін Су (1983, 1987), Лі Чан Йон (1984), Чон Чон Ток (1986) та ін., а також досліджень, які сфокусовані на «-면» та інших допоміжних сполучних закінченнях, як, наприклад Лі Сан Тхе (1979), Лі Кван Хо (1980) та ін.

Актуальність цього дослідження зумовлено належністю обраної теми до широкого кола необхідних до опрацювання та вивчення матеріалів для володіння та подальшого удосконалення знань та навичок з корейської мови.

Метою роботи є детальне ознайомлення, розгляд та аналіз низки граматичних форм на позначення умови, які можуть бути використані при перекладі з української на корейську мову, а також виявлення особливостей використання цих граматичних форм та порівняльна характеристика за ситуативним використанням.

Досягнення визначеної мети передбачає вирішення таких **завдань**:

- виявити та проаналізувати відмінності структури українського і корейського речень, а саме складнопідрядного речення з підрядними умови в українській, та складне умовне речення субординації в корейській;
- надати детальну характеристику граматичним формам на позначення умови в корейському реченні;
- систематизування граматичних форм;
- проаналізувати можливі варіанти використання тих чи інших граматичних конструкцій при перекладі на корейську в залежності від контексту та деталей повідомлення в українській мові.

Об'єктом дослідження виступають предикативні кінцеві сполучні та заключні закінчення, а також складенні граматичні форми, які виступають засобами для вираження семантичного мікрополя «якщо».

Предметом дослідження виступають приклади перекладу умовного типу речення з української на корейську мову, а саме використані при

перекладі сполучні закінчення, які виражають наявність умови.

Методи: аналіз та узагальнення інформації про низку певних граматичних конструкцій, вивчення підручників та додаткових джерел граматики корейської мови та порівняння відмінностей у значенні тієї чи іншої граматичної конструкції, метод суцільної вибірки, метод компонентного аналізу, описовий метод, зіставний метод, метод лінгвостатистичного аналізу та психолінгвістичний метод.

Матеріалами є підручники та навчальні посібники з української мови, дослідження на тему складнопідрядних речень в українській мові, підручники з корейської мови, а також дослідження, які направлені на пояснення різниці відтінків предикативних сполучних закінчень в корейській мові.

Наукова новизна одержаних результатів характеризується тим, що у вітчизняному мовознавстві на широкому матеріалі вперше ґрунтовно досліджено теоретичні й практичні проблеми, які стосуються перекладу з української на корейську мову, запропоновано варіанти можливого використання граматичних форм при перекладі складних речень з розширеним дієприслівниковим зворотом умови, здійснено комплексний аналіз граматичних конструкцій, а також встановлено функціональне і стилістичне навантаження цих самих граматичних конструкцій.

Теоретична значимість даного дослідження полягає в уточненні значення та варіативність його відтінків низки сполучних закінчень в корейській мові. У ході роботи було зроблено детальний аналіз використання граматичних закінчень умовного типу, що може бути включений до теоретичних посібників з вивчення корейської мови.

Практичне значення дослідження визначається тим, що результати та висновки отримані у ході цього дослідження можуть бути використанні при читанні лекцій у вищих навчальних закладах, курсах та спецкурсах з вивчення корейської мови, стилістики, граматики корейської мови.

Апробація: Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми сучасного Кореєзнавства у контексті глобального світового

розвитку».

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження, сформульовано мету та завдання, визначено об'єкт та предмет, методи, матеріали дослідження, окреслено наукову новизну і практичну новизну отриманих результатів, указано форму їх апробації та структуру роботи.

У **першому розділі** було виконано порівняння та виявлення відмінностей структур українського і корейського речень, їх відмінностей, а також, як представлені складні речення з розширеними дієприслівниковими зворотами умови в українській і корейській мовах, та в чому полягають їх відмінності, через які можуть виникнути труднощі в розумінні та подальшому перекладі.

У **другому розділі** запропоновано перелік граматичних форм та конструкцій, які можуть бути використанні для позначення умови, а також детальний опис особливостей їх використання в корейській мові, які були продемонстровані на прикладах перекладу.

У **висновках** підсумовано результати проведеного дипломного дослідження й окреслена проблема, що може виникнути при перекладі складного речення умовного типу з української на корейську мову.

РОЗДІЛ I. УМОВНИЙ ТИП РЕЧЕНЬ В УКРАЇНСЬКІЙ І КОРЕЙСЬКІЙ МОВАХ

1.1 Порівняння структур українського і корейського речень, їх відмінності

Речення – це граматична конструкція побудована з одного чи кількох слів певної мови, яка становить окрему відносно незалежну думку. Це значеннєве, граматичне і інтонаційне ціле, що виражає якусь думку щодо дійсності.

В корейській мові, на відміну від української, підрядних речень немає, бувають тільки прості та складні, і складні, в свою чергу, поділяються на речення рівності і субординації.

Прості речення поділяються, на поширені та непоширені.

У поширених реченнях головними членами речення є підмет, присудок і також може бути обставина, а другорядними – додаток, означення та уточнення [10].

В корейській мові члени речення представлені наступним чином:

1) підмет:

- перший член предикативного відношення, який завжди передуює присудку і виражається за рахунок відмінкових часток;
- в усному мовленні виражається нульовою формою;
- речення без підмета називаються ситуативними.

2) присудок:

- основний член ядра речення, мінімальний, який організує центр складу речення;
- несе основну інформацію і виражає предикативні відношення;
- може бути простим та складеним. Простий присудок виражається одним повнозначним словом – 동사 (дієслово) / 형용사 (прикметник). А складний – це дві частини, які складаються зі

сміслового та службового компонентів де є декілька складених слів (наприклад, іменник – 명사) та частка (이다 / 아니다).

3) обставина:

- головний член речення, який передує основній схемі речення і виражає тісні конструктивно-синтаксичні і семантико-граматичні зв'язки з присудком;
- поділяються на:
 - обставини часу;
 - місця;
 - причини;
 - цілі;
 - образу дії;
 - порівняння;
 - наслідку;
 - умови;
 - поступливості;
 - обмеження.

4) додаток – це другорядний член речення, який позначає предметні координати дій або якостей і пов'язаний з предикатом обставини [에 게/로] або об'єктними відношеннями;

5) означення – це другорядний член речення, який підпорядковується іменним частинам речення (підмету або додатку) і виражає якісні (який?) відношення;

б) уточнення:

- другорядний член речення, який дає якісну або кількісну характеристику дієслівного або прикметникового присудка;
- числівники та прислівники завжди йдуть перед присудком.

У непоширених реченнях в корейській мові присутні лише підмет і присудок, але також може й бути обставина.

Порядок слів у непоширених реченнях наступний:

- 1) обставина – підмет – присудок;
- 2) підмет – присудок;
- 3) обставина – присудок;
- 4) присудок.

Складні речення в корейській мові, як ми вже зазначили вище, поділяються на речення рівності та субординації.

Складні речення рівності в корейській мові – це складносурядні речення в українській.

А складні речення субординації – це всі інші. І залежно від предикативних кінцевих закінчень поділяються на: з'єднувальні, протиставні, умовні, порівняльні, тощо. І в цій роботі ми розглянемо саме складне умовне речення субординації, їх особливості при перекладі з української на корейську мову.

На відміну від корейської, в українській мові є як і складносурядні, так і складнопідрядні речення [2, с. 37]. В українській мові складнопідрядним називається таке складне речення, у якому одне просте речення за змістом і граматично залежить від іншого та з'єднується з ним за допомогою підрядного сполучника або сполучного слова [2, с. 176].

В цій роботі ми будемо розглядати саме особливості перекладу складнопідрядного речення з підрядними умови в українській, і як воно буде перетворюватись на складне умовне речення субординації.

Як відомо, складнопідрядне речення, в українській мові, є виразником умови, за якої відбувається чи могла б відбуватися дія, програмована головною частиною, де залежна виступає в ролі умови, під впливом якої стає можливим те, про що йдеться в головній [3, с. 17].

Зважаючи на думку Т. Ломтева, підрядна частина здатна надавати

модального обґрунтування висловленого в головній, дотримуючись єдиного комунікативного змісту [11].

Складнопідрядне речення в українській мові складається з головного речення й одного або кількох підрядних, що пояснюють головне в цілому або один із його членів. Оскільки в корейській мові немає складнопідрядних речень, а є складні речення, які, в свою чергу, поділяються на декілька частин в реченні, то це має наступний вигляд – частини корейського речення поділяються на першу (선행절) та другу (후행절) частини, які визначаються за порядком розташування в реченні [58, с. 103].

В українському складнопідрядному реченні від головного речення до підрядного можна поставити питання. Наприклад:

Коли вийшли за село (коли?), зійшло сонце (Ю. Збанацький).

Залежно від того, яке запитання можна поставити від головної частини до підрядної, виділяють такі типи складнопідрядних речень:

- 1) з'ясувальні;
- 2) означальні;
- 3) обставинні (місця, часу, умови, причини, мети, способу дії, міри і ступеня, допусту, наслідку) [25].

Наприклад:

Ті, що в будинках розкішних живуть, нам не допоможуть в неволі (Г. Чупринка).

Чумаки не любили заліза, бо воно, казали, притягає грім (О. Довженко).

Доти чоловік добрий, доки десятицьким не стане (Нар. тв.).

Доки сонце зійде, роса очі виїсть (Нар. тв.).

Не дми в попіл, бо очі запорошиш (Нар. тв.).

Хоч руки чорні, та робота біла (Нар. тв.).

У складнопідрядних реченнях порядок частин переважно фіксований (закріплений) – у реченнях з підрядними з'ясувальними, означальними,

наслідковими, причиниковими [3, с. 18].

Якщо ж порядок частин нефіксований, то його функція зв'язана з будовою складнопідрядного речення: розташування частин зумовлене ситуацією мовлення, комунікативним завданням і виражає актуальне членування речення. Наприклад:

Учителеві потрібні роки, щоб зерна, дбайливо покладені в родючу землю, дали перші паростки (В. Сухомлинський).

Що в пісні співається, те в житті збувається (Нар. тв.).

Підрядне речення може стояти перед головним, після нього і в середині нього. Однак тільки після головного речення стоїть підрядне, якщо воно вказує на наслідок або відноситься до певного члена в головному реченні [4, с. 253-254]. В корейському реченні, яке речення «головне», а яке «підрядне», буде залежати від порядку розташування цих частин в реченні.

У вимові підрядне речення і головне розмежовуються паузою.

Засобом зв'язку підрядного речення з головним виступають підрядні сполучники та сполучні слова. В корейському реченні, цими сполучниками виступають сполучні з'єднання умови.

На відміну від складносурядних речень, у складнопідрядних реченнях сполучники та сполучні слова належать до підрядної частини речення. Інтонація як засіб поєднання частин у складнопідрядному реченні виконує допоміжну роль [25].

Підрядні сполучники не бувають членами речення. За будовою вони поділяються на:

- 1) прості (*що, як, щоб, якщо, якби, хоч, ніж, мов, чи*);
- 2) складні: *проте (про+те), зате, щоб (що+б), якби, нібито (ні+би+то)*;
- 3) складені (*через те що, тому що, у зв'язку з тим що, незважаючи на те що*).

Підрядні сполучники за значенням поділяються на:

- 1) з'ясувальні: *що, щоб, як, чи, ніби, немовби* та сполучні слова – *хто, що, як, який, скільки в усіх відмінках*;
- 2) порівняльні: *як, що, мов, мовби, ніби, наче, начебто, неначе, нібито*;
Наче пташка, злетів на підвіконня.
- 3) умовні: *якщо, якби (аби), коли, тільки*;
Я був би поетом, якби умів писати вірші!
- 4) часові: *коли, як, після того як, тільки, як тільки, щойно, ледве, поки, доки, відколи*;
Пішли, коли стемніло.
- 5) причинникові: *бо, тому що, через те що, затим що*;
- 6) мети: *щоб, для того щоб, аби*;
Марго вийшла, щоб попрощатися із садом.
- 7) наслідкові: *так що*;
- 8) допустові: *хоч, хай, нехай, дарма що, незважаючи на те що, попри те що, як, на що, чи*;
Я встиг, дарма що був останнім в черзі.
- 9) способу дії: *щоб, що, як, чим, тим*;
- 10) міри та ступеня: *щоб, що, як, чим, тим*.
Так швидко, що і обернутися не встиг.
- 11) місця: *де, звідки, куди*.

Сполучні слова – це повнозначні слова, і вони, на відміну від сполучників, є членами речення. У ролі сполучних слів виступають відносні займенники та прислівники *хто, що, який, чий, котрий, де, куди, звідки, як, чому, коли* [27]. Наприклад:

Хто думає, той і розум має (Нар. тв.).

Різниця між сполучниками та сполучними словами полягає в тому, що [27]:

- 1) сполучники не відповідають на питання, а сполучні слова відповідають;

- 2) підрядне речення зі сполучним словом можна перетворити на питальне речення, а зі сполучником – не можна:

Сталося щось таке, чого не могло статися (В. Козаченко) – *Чого не могло статися?*

- 3) сполучник можна замінити лише сполучником, а сполучне слово – тільки іншим сполучним словом.

У головних реченнях часто вживаються вказівні слова (займенники та прислівники) – *такий, той, там, тоді, звідти, так* та ін., що пояснюються підрядним реченням. Вказівні слова є членами головного речення. Наприклад:

Земля висохла так, що під ногами дзвеніла (М. Коцюбинський).

На письмі підрядні речення відділяються від головного комою (якщо підрядна частина стоїть перед чи після головної) або комами з обох боків (якщо підрядна частина стоїть в середині головної) [25].

Отже, виконавши розбір, порівняння та аналіз будови українського і корейського речень, можна дійти висновку, що особливості частин речення та як вони представлені в українському і корейському реченнях, та їх відмінності полягають не тільки у наявності чи відмінності певних граматичних особливостей, а й у функціях, які вони виконують частини мови в українському і корейському реченнях.

1.2 Складні речення з розширеними дієприслівниковими зворотами умови в українській і корейській мовах.

Перш за все, слід зазначити, що складне речення з розширеними дієприслівниковими зворотами умови в українській мові представлений у формі складнопідрядного речення з підрядними сполучниками умови, і як ми вже зазначали, що в корейській мові немає підрядних речень, тому в корейській – це саме складне умовне речення субординації.

Почнімо з визначення складнопідрядного речення з підрядними умови в українській мові.

Складнопідрядним реченням із підрядним умови називається складне речення, підрядна частина якого вказує на реальну чи нереальну (тобто бажану або можливу) умову, за якої відбувається чи могло б відбуватися те, про що говориться в головному реченні, і підрядне речення відповідає на питання обставин умови (за якої умови?) [26].

Підрядні речення умови до головного звичайно приєднуються за допомогою сполучників підрядності: *якщо, якщо б, якщо... то, якщо... тоді, якби, коли, коли б, як, аби, раз, тільки хай тільки, чим... тим, що... то*, повторюваним сполучником чи (при наявності кількох умов), а також формою умовного способу дієслова в підрядному реченні або формами майбутнього часу чи наказового способу, вжитими в значенні умовного [16, с. 210].

Наприклад:

І їхати на возі з сіном неприємно, коли віз ось-ось перекинеться в річку.

(О.Довженко)

...Якби були такі тюрми, то всі б з волі пішли жити до тюрми.

(І.Багряний)

Раз серце собаче, то і народ малий, і зведеться здорове число їхне нінащо. (В. Барка)

Хоча як інші книги погортай, то перший цар був скіфський Таргітай. (Л. Костенко).

Підрядне умовне може бути й інфінітивним:

Аби нам у гори дістатись, я тебе там вигою, брате. (Леся Українка).

Сполучник *коли* в підрядному умовному реченні здебільшого має тільки умовне значення, не обтяжене часовим відношенням, і є стилістично нейтральним, наприклад:

Коли я вас образив, то прошу пробачення. (М.Хвильовий)

Коли б і сталась перемога, То це було б лише від Бога! (О. Олесь).

У розмовному мовленні підрядні речення умови до головного можуть приєднуватися також за допомогою лише співвідносного елемента *то* або *так* у головному реченні (без сполучника) [26].

З одного боку, присудок у головній частині такого складнопідрядного речення вживається переважно в наказовому способі. Наприклад:

Дай вам землю під селом, так вас од неї й за вуха не відтягнеш. (А. Головка)

Попороби до поту, то й поїси в охоту. (Нар. творчість)

А з іншого – іноді присудок може стояти в дійсному способі:

Не ми будемо стріляти з тих гвинтівок, то вони – по нас. (А. Головка).

Може, вернеться з дороги пані, то ще мене за лінощі скарає. (Леся Українка)

Варто лише прокричати, як на березі Дніпра відразу відгукнеться. (В. Підмогильний)

Розмовного характеру надає реченню і сполучник *раз*:

Раз я вже вирішив, то хай так і буде. (Григорій Тютюнник)

Також, розрізняють два типи підрядних умовних речень залежно від того, яку вони позначають умову: реальну чи бажану [26].

Речення першого типу виражають дійсну, реальну умову, при наявності якої можлива дія головного речення. Вони приєднуються до головного сполучниками *якщо*, *як*, *коли*, *раз*, *аби*. Наприклад:

Все можуть зробити людські руки, коли захочуть. (Григорій Тютюнник)

Народ сам скує собі долю, аби тільки не заважали. (М. Коцюбинський)

Раз буде своя збройна сила, то ми повинні мати й своїх командирів. (П. Панч)

Другий тип підрядних речень виражає умову ірреальну, тобто нездійсненну. Ці речення приєднуються до головного сполучниками *коли б, якби, якщо б*. Присудки в обох частинах такого складнопідрядного речення виражаються дієсловами в умовному способі. Головне речення теж містить вказівку на нереальність дії, яка граматично виражається формою умовного способу. Наприклад:

Коли б знав, де впадеш, то соломки підстелив би. (Нар. творчість)

Якби ви знали, паничі, де люди плачуть живучи, то ви б елегій не творили... Якби мені черевики, то пішла б я на музики. (З тв. Т. Шевченка)

У головному реченні вказівних слів не буває – підрядне речення умови відноситься до всього головного речення і може займати будь-яке місце щодо нього [3, с. 17]. Наприклад:

Якби фортуна не була сліпою, хіба б лежав той грек на дні Супою?
(Л.Костенко)

Які б то звуки розітнулись, Коли б ви дивних струн торкнулись!..
(О.Олесь).

У випадку ж, коли підрядне речення містить реальну умову, воно здебільшого стоїть у препозиції щодо головного:

Коли ви ще раз скажете про це, я вас негайно розстріляю. (М. Хвильовий)

Якщо підрядне речення стоїть перед головним, то в головному може бути сполучник-відповідник *то*:

Як хвиля мимо пронесе, То буде й далі добре все. (О.Олесь)

Як нема чого їсти, то й святий забунтує.... (В.Винниченко).

На додачу, підрядні речення умови можуть супроводитися відтінками інших обставин, а саме:

1) обставини часу:

Коли в людини є народ, тоді вона уже людина. (Л. Костенко)

Коли чоловік пише для себе, виливає своє горе й радощі, то йому легше стає. (М. Коцюбинський)

2) обставини причини:

Не злякає страшний Божий суд, якщо не злякав людський. (О. Довженко)

Як не буде птахів, то і людське серце стане черствим. (М. Стельмах)

3) обставини мети:

Якщо Україна хоче стати могутньою європейською країною, вона мусить перейняти кращі демократичні традиції гетьманської держави.
(3 газети)

4) обставини допустовості:

У відкритім бою, якщо й пора нено, то тебе врятують товариші. (О. Гончар)

5) обставини міри й ступеня (приєднуються парними сполучниками *чим... тим, що... то*):

Чим вище піднімались бійці, тим заграва перед ними ширшала, розросталась. (О. Гончар)

Що ближче ми підходили до густих чагарів, то голосніше чувся тоскний звірячий плач. (І. Муратов)

Розглянувши як складне речення з розширеними дієприслівниковими зворотами представлене в українській мові, перейдімо до корейської. Ще раз зазначаємо, в корейській, на відміну від української мови, немає підрядних речень.

В корейській мові речення умовного типу можуть складатись з першої частини (умова), що виражається з'єднувальним закінченням умовного типу, та другої частини (наслідок), що виражає результати, або наслідки, до яких призвела умова в першій частині, і також, частини які виражають умову та її наслідки, можуть помінятися місцями, і також, окрім кінцевих сполучних закінчень, є ще кінцеві заключні закінчення, до яких ще, в свою чергу,

додаються категорії комунікативної цілеспрямованості та соціальної орієнтації, деякі з них можуть також використовуватись і в середині речення, як і сполучні закінчення, через додавання інших предикативних сполучних закінчень.

Якщо ми говоримо про перший випадок, то перша частина умовного речення стає передумовою для втілення дій в реальність в наступній, другій частині. Таким чином, першу частину (умова) інколи називають протазіс, а другу (наслідки) – аподозіс. [57, с. 113]. Іншими словами, сумніви щодо вірогідності реалізування змісту другої частини, залежить від умови, описаної в першій частині [57, с.113].

Цей взаємозалежний семантичний зв'язок, що поєднує дві частини умовного речення, звичайно ж формується через сполучні закінчення умовного типу, і семантична функція цих закінчень називається «умова».

Однак, предикатив «умови» – це дуже обширне поняття, межі якого не є дуже чітко визначеними. Умова в реченні умовного типу – це одна частина речення, яка обмежує та має безпосереднє відношення до реалізації змісту в іншій частині. Якщо ми говоримо про сполучні закінчення, то це перша частина речення відповідно умова, і друга – наслідки цієї умови. Наприклад:

1) 철수가 오면 나는 가겠다.

Якщо прийде Чоль Су, я піду.

У цьому прикладі реалізація «я піду», у другій частині, залежить від реалізації умови «прийде Чоль Су», у першій. Іншими словами, прихід Чоль Су, що змусить мене піти, як прямий фактор умови, обмежує мій вибір піти чи ні.

Також, прямий зв'язок першої частини з другою може бути розпізнаний через відношення смисловий зв'язок речень, перше з яких є перехідним і в якому заперечується перша частина, де надається умова, і друге речення, в якому заперечуються як перша частина (умова), так і друга (наслідки) [57, с. 114]. Давайте розглянемо наступні приклади.

2) 철수가 오지 않으면, 나는 가겠다.

Якщо Чоль Су не прийде, то я піду.

3) 철수가 오지 않으면, 나는 가지 않겠다.

Якщо Чоль Су не прийде, то я не піду.

Приклад 2 – це речення, яке заперечує тільки першу частину прикладу 1, і приклад 3 – одночасно заперечує обидві частини з прикладу 1. Як результат, речення 2 набуває значення, яке зовсім відрізняється від 1, і 3 відповідно стає реченням, яке можна зрозуміти як схоже за значенням до 1, оскільки заперечується як перша, так і друга частина, завдяки чому і зберігається початковий зміст прикладу 1. Іншими словами, якщо заперечувати першу частину, то друга частина відповідно теж заперечується, і початкове речення зберігає своє речення. Це означає, що друга частина умовного речення підпорядковується прямому впливу першої частини [57, с. 114].

Однак, не можна стверджувати, що приклад 1 повністю ґрунтується на акті мовлення адресанта. Хоч це і є зрозумілим, що вірогідність можна обґрунтувати прикладом 3. Через контекст діалогу або можливість адресата з прикладу 1 робити висновки про людей, можна прийняти ймовірність прикладу 3. Таким чином, зміст прикладу 1 можна сприймати як поєднання прикладів 1 і 3. Наприклад:

철수가 오면 나는 가고, 철수가 오지 않으면 나는 가지 않겠다.

Якщо прийде Чоль Су, я піду, а якщо Чоль Су не прийде, то я не піду.

Також, в залежності від рішення адресанта, що ставить умови, про ймовірність реалізування змісту в першій частині речення, в корейській мові можуть вирізнятися між собою види сполучникових закінчень умовного типу.

Іншими словами, адресант вирішує, чи є зміст в першій частині правдою чи ні, і в залежності від рішення (правда або вигадка) між собою розділяються предикативні закінчення умовного типу розділяються на «відкриту та гіпотетичну умови». «Відкрита умова» – це умова, коли не думають про

виконання чи ні якоїсь умови, а «гіпотетична умова» – це коли ставлять умови, уявляючи, що якась умова не буде виконана [57, с. 115].

1) 철수가 오면 / 오거든 이 책을 주어라.

Якщо прийде Чоль Су, дай йому цю книгу.

2) 공부하는데 잠이 오면 / 오거든 찬물로 세수를 해라.

Коли вчишся, і якщо тобі захочеться спати, вмийся холодною водою.

Зміст першої частини прикладів 1 і 2 – це невизначеність реальності змісту. У випадку з прикладом 1, в першій частині припускають: «якщо прийде Чоль Су», і це припущення лише подається як умова, що може реалізувати зміст другої частини, і прийде чи ні Чоль Су знаходиться у невизначеному стані, і тому адресант також разом з цим вирішує. Приклад 2 та сама ситуація, припущення: «коли вчишся, і якщо тобі захочеться спати», і навіть, надаючи умову і не виключаючи можливості, що «спати не захочеться», ця частина досі знаходиться у невизначеному стані.

Якщо провести аналогію, приклади 1 і 2 всього лиш обумовили, що судження в першій частині є правдивим, не закріплює його як таким, і є вірогідність, що воно виявиться вигадкою, неправдивим [57, с. 116].

На додачу, можна сказати, що стан невизначеності умови (правди чи вигадка) – це «відкрита умова». В реченнях з «відкритою умовою» використовуються предикативні закінчення по типу «-면» і «-거든».

На відміну від «відкритої», «закрита умова» – це коли правдивість (реальність) змісту першої частини є беззаперечною. Наприклад:

1) 철수가 왔던데 영화는 가지 않았을 것이다.

Якби Чоль Су прийшов, то Йон Хи не пішла б.

2) 영호도 배운 사람일진대 그런 무식한 짓이야 하겠느냐?

Якщо Йон Хи не новачок, то як вона могла допустити таку помилку?

Як ми бачимо, в обох прикладах «умова» в першій частині є вже таким собі сталим фактом, на існування якого нічого не може вплинути. Зазвичай в

«закритій умові» використовуються такі граматичні форми по типу «-던들» і «-르진대».

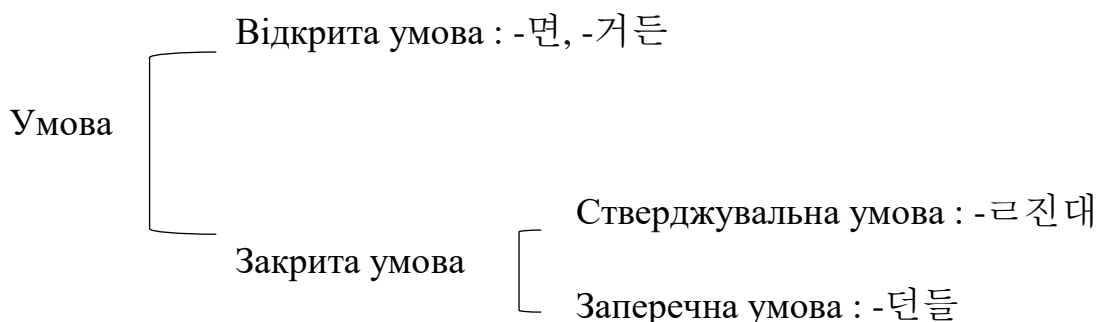
Перша частина, яку підводить «-던들», має на увазі під собою протилежне. У прикладі 1, адресант, маючи рішення, говорить: «якби Чоль Су прийшов». А саме те, що в першій частині використано минулий час, показує, що наскільки відомо адресанту, вже демонструє нереалізованість, неправдивість умови [57, с. 117]. Іншими словами, «-던들» завжди має характерну особливість – виражати наче «неправдиве ствердження», тобто в реальності є певна ситуація, що вже склалась, але ми говоримо у формі «от якби було по-іншому».

На відміну від цього, зміст переданий «-르진대» вважається за факт.

У першій частині прикладу 2, адресант виносить як правду своє судження: «Йон Хи не новачок». Іншими словами, «-르진대» гіпотетично стверджує правдиве ствердження першої частини у формі суджень, розмірковувань адресанта.

Разом з вище згаданим, «-던들» і «-르진대» – закріплюють реальність, правдивість умови. На додачу, оскільки «-르진대» закріплює зміст як «правду»-факт, то умову, вражену через граматичні форми, які схожі з «-르진대», можна називати «стверджувальна умова», і відповідно «-던들», яке закріплює твердження як «хибне» – «заперечувальна умова».

Якщо підсумувати, в залежності від типу умови, предикативні закінчення умови мають наступний вигляд [57, с. 117].

Отже, розглянувши складні речення з розширеними дієприслівниковими зворотами умови в українській та корейській мовах, можна дійти висновку, що такий тип речень представлений у різних формах, а також, показником умови виступають різні частини мови.

Висновки до розділу I

Було розглянуто будову українського і корейського речень, відмінності цих двох систем, а також як складні речення з розгорнутими дієприслівниковими зворотами представлені в українській і корейській мовах.

По-перше, ми дізнались, що в корейській мові, на відміну від української, немає підрядних речень, і відповідно складнопідрядних також. Тільки прості, які бувають поширені і непоширені, і складні речення, які поділяють на речення рівності та субординації.

Складні речення субординації, залежно від використаних в них сполучних закінчень, поділяються на з'єднувальні, протиставні, умовні, тощо. Саме складне умовне речення субординації є тією формою, в якій представлені речення умовного типу в корейській мові.

В українській мові, умовний тип речень набуває форми складнопідрядного речення з підрядними умови. Складнопідрядним називається таке складне речення, у якому одне просте речення за змістом і граматично залежить від іншого та з'єднується з ним за допомогою підрядного сполучника або сполучного слова, і відповідно підрядні речення умови вказують на умову, за якої відбувається чи могла б відбуватися дія головного речення, і відповідають на питання обставин умови «за якої умови?».

Також, залежно від того, яке запитання можна поставити від головної частини до підрядної, виділяють з'ясувальні, означальні та обставинні типи складнопідрядних речень. При цьому, порядок частин в складнопідрядному реченні переважно фіксованих, а якщо нефіксований, то його функція зв'язана з будовою складнопідрядного речення – це насамперед через те, що

розташування частин може бути зумовлене ситуацією мовлення, комунікативним завданням. Тобто, підрядне речення може стояти як перед головним, так і після нього, або ж розбивати головне на дві частини. Однак тільки після головного речення стоїть підрядне, якщо воно вказує на наслідок або відноситься до певного члена в головному реченні.

В корейському ж реченні, яке речення «головне», а яке «підрядне», буде залежати від порядку розташування цих частин в реченні. Оскільки, в корейській мові граматичні форми на позначення умов є чітко регламентованими, то немає такої нагальної потреби в розмежуванні головної та підрядної частин інтонацією чи паузою, на відміну від української мови, де ці дві частини розмежовуються паузою або інтонацією, яка виконує допоміжну роль у поєднанні частин складнопідрядного речення.

Разом з цим, підрядні сполучники не бувають членами речення, і за будовою поділяються на прості, складні та складені. Також, при з'єднанні підрядної частини з головною можуть використовуватись сполучні слова. Їх відмінність від сполучників полягає в тому, що вони є членами речення, і в ролі сполучних слів виступають відносні займенники і прислівники.

І на останок, виділяють два типи підрядних умовних речень. Перший виражає дійсну, реальну умову, при наявності якої можлива дія головного речення. Другий виражає умову ірреальну, і головне речення містить вказівку на нереальність дій, яка граматично виражається формою умовного способу.

В корейській мові складне умовне речення субординації складається з першої частини – умови, та другої – наслідки, або результати. В свою чергу, частини, які виражають умову та її наслідки, можуть помінятися місцями, і також, окрім кінцевих сполучних закінчень, є ще кінцеві заключні закінчення, до яких ще, в свою чергу, додаються категорії комунікативної цілеспрямованості та соціальної орієнтації, деякі з них можуть також використовуватись і в середині речення, як і сполучні закінчення, через додавання інших предикативних сполучних закінчень.

«Умова» виражається через граматичні форми, які є кінцевими

дієслівними закінченнями, що поділяються на сполучні та заключні. І хоч всі вони виконують однакову семантичну функцію, вони можуть відрізнитись за відтінком значення, а також мати певні особливості використання. Наприклад, «-면» не має обмежень у використанні з минулим чи майбутніми часами, і не обмежується використанням лише для вираження ірреальної умови, чи навпаки реальної. На відміну від «-던들», яке складається з «-더-», що вказує на згадування вже минулого, прожитого моменту, і «-ㄴ들», що вказує на умову, і використовується в гіпотетичних ситуаціях.

На додачу, в залежності від типу умови – відкрита чи закрита, будуть використовуватись різні предикативні закінчення, які інколи можуть бути взаємозамінними.

РОЗДІЛ II. ВИДИ І ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ПРЕДИКАТИВНИХ ЗАКІНЧЕНЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ УМОВИ В КОРЕЙСЬКОМУ РЕЧЕННІ

2.1 Кінцеві сполучні дієслівні закінчення

2.1.1 Сполучне закінчення -(으)면 та його похідні. Перша

граматична конструкція, що спадає на думку, для перекладу умовного типу речень, які найчастіше виражаються підрядним сполучником «якщо» в українській – «-(으)면», яка є сполучним закінченням в корейській мові. Але ця граматична форма має свої особливості вживання та перекладу.

«-(으)면» використовується для вираження загально відомих фактів, які відбуваються при певних умовах, постійно повторюваної дії, або для припущення невизначеної ситуації чи ситуації, яка ще не відбулась. Може перекладатись як «якщо/коли» [22, с. 252].

Якщо дієслово чи прикметник закінчуються на голосну то використовується «-면», а якщо на приголосну (받침), то «-으면».

голосна	приголосна (받침)
가다 (йти) + -면 → 가면	먹다 (їсти) + -으면 → 먹으면
바쁘다 (зайнятий) + -면 → 바쁘면	좋다 (хороший) + -으면 → 좋으면

Наприклад:

1) загально відомий факт:

Якщо ви будете довго сидіти за комп'ютером, у вас болітимуть очі. /

Когда вы сидите долго за компьютером, у вас болят глаза.

컴퓨터를 많이 하면 눈이 아파요.

2) постійно повторювана дія:

Я танцюю коли («якщо») в мене гарний настрій.

제가 기분이 좋으면 춤을 추는 편이에요.

3) припущення ситуації:

Якщо / Коли я зароблю багато грошей, то куплю будинок.

돈을 많이 벌면 집을 살 거예요.

Говорячи про припущення, разом з «-(으)면» можуть використовуватись з прислівниками 혹시 («а часом (не), а випадково (не)») або 만일/만약(에) («у випадку») [22, с. 252].

Для вираження нереальної гіпотетичної ситуації додається предикативне передкінцеве закінчення минулого часу «-았/였-».

Має відтінок шкодування та використовується, коли ми хочемо передати відтінок умови «якби». Наприклад:

1) Якби я готувався, то склав би екзамен.

제가 공부했으면 시험을 합격했을 거예요.

2) Якби я поїв, то я б не був голодним.

제가 밥을 먹었으면 배고프지 않았을 거예요.

3) Якби в мене було 10 000 доларів, то я купив би дім.

만일 제가 1 만 달러가 있었으면 집을 샀을 텐데요.

За допомогою «-(으)면» не розповідають про одноразову дію, що сталась у минулому. В таких випадках, замість «-(으)면» використовується «-(으)ㄴ 때» [22, с. 253]. Наприклад:

1) Коли я вчора дивився фільм, то заплакав.

어제 영화를 보면 울었어요. (×)

→ 어제 영화를 볼 때 울었어요. (○)

2) Вчора, коли мого молодшого брата не було вдома, прийшов його друг.

동생이 집에 없으면 친구가 왔어요. (×)

→ 동생이 집에 없을 때 친구가 왔어요. (○)

Також, коли підмет в першій та другій частинах речення різні, то замість виділяючої частки «-은/는» використовується називний відмінок «-이/가» [22, с. 253]. Наприклад:

- 1) Коли мій дідусь щось розповідає, то всі уважно слухають.
 우리 할아버지는 이야기하시면 다들이 웃어요. (×)
 → 우리 할아버지께서 이야기하시면 다들이 웃어요. (○)
- 2) Коли мій молодший брат щось розповідає, то його друзі сміються.
 동생은 이라기하면 친구가 웃어요. (×)
 → 동생이 이라기하면 친구가 웃어요. (○)
- 3) Коли Мін Хо не приходять на роботу, то в офісі тихо.
 민호 씨는 회사에 안 오면 사무실이 조용해요. (×)
 → 민호 씨가 회사에 안 오면 사무실이 조용해요. (○)

Також, разом «-면» можна утворювати фрази, які будуть виражати різні види «умови» – шкодування, припущення і так далі. Давайте розглянемо декілька з них:

- 1) -면 좋겠다. Перекладається як «було б добре, якби» або «сподіваюсь, що ...» з надією на гарний, позитивний результат. Наприклад:

Сподіваюсь, що завтра я гарно напишу тест. / Було б добре, якби я завтра гарно написав тест.

내일 시험을 잘 보면 좋겠어요.

Було б добре, якби сьогодні пішов дощ.

오늘 비가 오면 좋겠어요.

Також, до «-면» можна додати минулий час «-았/었-», для підсилення.

Наприклад:

Було б добре якби ти прийшла на мій день народження.

내 생일 파티에 왔으면 좋겠어요.

Сподіваюсь я вступлю до гарного університету.

좋은 대학교에 합격했으면 좋겠어.

Може використовуватись з іменниками, як і з теперішнім та минулим часами. Теперішній час: 이다 (бути) / 아니다 (не бути), минулий час: -

이였/였- (було) / 아니었- (не було). I так само, минулий час використовується для підсилення. Наприклад:

Було б добре якби в цьому році нашим вчителем був чоловік.

올해 우리 선생님이 남자면 / 남자였으면 좋겠어.

Було б добре якби в цьому році нашим вчителем не був чоловік.

올해 우리 선생님이 남자가 아니면 / 아니었으면 좋겠어.

«-면 좋겠다» це більш розмовний вираз. В офіційно-діловому стилі замість «좋겠다» використовують «하다» – «-면 하다». «-면 하다» може використовуватись у розмовній мові, але «-면 좋겠다» ні при яких умовах не може використовуватись в офіційно-діловому стилі.

- 2) -(았/었)으면 하는 생각을 한번쯤 하다. Перекладається як «хто хоча б раз не думав / мріяв про», або «було б добре якби». Минулий час «-았/었-» використовується до тих гіпотетичних ситуацій («мрій»), які в принципі не можуть стати реальними. Наприклад:

– Було б добре якби я швидше став дорослим.

– А хто, будши підлітком, не мріяв швидше подорослішати.

– 저는 빨리 어른이 되었으면 좋겠어요.

– 누구나 사춘기에는 빨리 어른이 되었으면 하는 생각을 한번쯤 해요.

– Було б добре якби не було тестів.

– А хто, будши студентом, не мріяв, щоб не було тестів.

– 시험이 없었으면 좋겠어요.

– 누구나 학생 때는 시험이 없었으면 하는 생각을 한 번쯤 해요.

- 3) -(이)면 -고도 남을 것이다. Якщо перекладати буквально, то «якщо ..., то з головою вистачить, щоб ...». Наприклад:

5000 долларів вистачить з головою, щоб прожити два місяці в Києві.

5000\$이면 키예프에서 두달 살고도 남을 거예요.

- 4) 일단 -(으)면. Перекладається як «спочатку / перш за все ... (спробуй щось зробити)». Мається на увазі «якщо ти спочатку спробуєш зробити, то

результат може відрізнятись від того, який ти очікуєш», «все може вийти не так як ти очікуєш, чи хочеш». Використовується коли потрібно дати невелику пораду.

Спробуй спочатку зустрітись, твоє уявлення про нього може змінитись.

일단 한번 만나 보면 생각이 바뀔 거예요.

Також, може перекладатись як «як тільки ...». Мається на увазі, що як тільки щось відбувається, то це призводить до певних наслідків.

Наприклад:

Якщо я засипаю, / Якщо я вже засну, то я настільки глибоко провалююся у сон, що хто б мене не будив, я не прокинуся.

일단 잠이 들면 누가 깨워도 모를 정도로 깊게 잠을 자요.

На додачу, цю конструкцію можна використовувати коли потрібно наголосити, що якщо ми вже й вирішили, або прийняли рішення, то обов'язково це зробимо та доведемо до кінця, і тоді вона набуватиме форми «일단 하기로 마음을 먹으면».

Якщо я вже вирішив щось робити, то доведу це до кінця.

저는 어떤 일이든지 일단 하기로 마음을 먹으면 끝까지 꼭 합니다.

5) -(으)면 그만이다 (/지/죠). Перекладається як «якщо ..., то для мене головне ...». Тобто, якщо йдеться про щось конкретне, якийсь предмет і так далі, то для мене головними є конкретні якості. Наприклад:

– Тут немає навіть ярлику. Це ж одяг з ринку?

– Якщо одяг гарний, то мені цього достатньо / Для мене головне, щоб одяг був гарний, а брендовий він, чи ні, який сенс чіплятись?

– 이건 상표도 없는 거네요. 시장 옷이죠?

– 옷이 예쁘면 그만이지 굳이 유명상표니 시장옷이니를 따져서 뭐할래?

6) -(으)면 어떻게 해서든지 / 할 수 없이 -아/어야 하다. Перекладається як «якщо ..., то нічого не поробиш / хочеш не хочеш / крути не крути, а / але треба ...». Наприклад:

– В мене зараз немає грошей, можна я потім заплачу?

– Якщо вже взяв гроші в борг, то хочеш не хочеш, а повертати треба вчасно. Тільки так ти не втрапиш довіри щодо твоєї кредитоспроможності.

– 돈이 없는데 좀 늦게 갚으면 안 될까?

– 돈을 빌렸으면 어떻게 해서든지 제 날짜에 갚아야 해. 그래야 신용을 잃지 않지.

7) -(으)면 그나마 다행이지만 안 그래도 / 그렇지 않으면 / 안 그랬으면

Перекладається як «добре, що ..., інакше б ...». Використовується тільки в розмовній мові. Наприклад:

– Чи будуть квитки на понеділок після обіду?

– Добре, що є стоячі місця, а то що б ви робили?

– 일요일 오후에 기차표가 있을까요?

– 입석표라고 있으면 그나마 다행이지만 없으면 어떻게 해요?

– Все буде добре? Я зможу ходити?

– Добре, що кістка не зломана, але в іншому випадку були б проблеми.

Давайте зачекаємо.

– 괜찮을까요? 걸을 수 있을까요?

– 뼈가 부러지지 않았으면 그나마 다행이지만 부러졌으면 큰일이군요.

기다려 봅시다.

До того ж серед особливостей використання сполучного предикативного закінчення «-(으)면», є те, що це закінчення можна використовувати з іншими граматичними формами чи сполучними дієслівними закінченнями (наприклад, непряма мова).

Далі буде розглянуто та проаналізовано використання «-(으)면» у зв'язці з іншими закінченнями, у поєднанні з якими вони будуть утворювати нові граматичні конструкції, що розширюють поняття «якщо», надаючи йому нових відтінків.

2.1.1.1 -다면. Значення «-면» сильно не обмежено від використання часових закінчень [58, с. 104]. Однак, якщо ми хочемо сказати про гіпотетичну ситуацію (умови), які є маловірогідною і навряд чи колись відбудеться, яка більше схоже на мрії, то буде використовуватись предикативне закінчення «-다면».

Ця форма використовується для вираження тільки гіпотетичних ситуацій [23, с. 366].

Може перекладатись як «от якби / якщо (б)». Наприклад:

- 1) От якби я повернувся на 10 років назад, то я хотів би більш старанно вчитись.

10년 전 돌아간다면 더 열심히 공부하고 싶어.

- 2) Якщо хтось вип'є ці ліки, то знову стане живим.

누구가 이 기적의 약을 먹는다면 죽은 사람도 다시 살 수 있어.

- 3) Якби я, як орел, міг літати усюди, то я хотів би облетіти весь світ.

나 독수리처럼 어디든 날 수 있다면 세계여행을 가고 싶어.

- 4) Якби я був багатієм, то я хотів би зробити багато пожертвувань дитячим будинкам.

나 부자라면 자선단체에 많이 기부하고 고아원도 짓고 싶어.

Для підсилення «неможливості» гіпотетичної можна також додати минулий час – «-았/었다면» [23, с. 367]. Наприклад:

- 1) Якби я зустрів друзів, то було б весело.

친구를 만났다면 재미있었을 것이다.

- 2) Якби я не витратив усі гроші, то зміг би купити телефон.

돈을 다 쓰지 않았다면 핸드폰을 샀을 거예요.

- 3) Якби я не з'їв усі яблука, я б дав тобі одне.

내가 사과를 다 안 먹었다면 너에게 한 개를 줬을 거야.

- 4) Якби той чоловік не був дуже підозрілим, я б повірила йому.

그 남자가 너무 수상하지 않았다면 그를 믿었을 거예요.

Поняття «умови», яка виражається через «-다면», також можна розширити використанням дієслова 모르다 («не знати, не розуміти»), до якого додається сполучне предикативне закінчення «-아/어도», яке має значення «навіть якщо ..., то все одно ...». Таким чином, утворюється граматична конструкція «-다면 몰라도», яка перекладається як «якщо ще ..., то (можна/допустимо) ...», або «ніколи не ..., окрім / за умови, що ...». Тобто, ця конструкція вказує на те, що ми можемо зробити виключення тільки за якоїсь певної умови [29]. Наприклад:

- 1) Це проблема, коли ти запізнюєшся як сьогодні, тільки якщо в тебе щось не трапилось.
사고가 난 거라면 몰라도 오늘같은 날 늦으면 곤란하다.
- 2) Я ніколи не приїду в Китай, тільки якщо це не Гонконг.
홍콩이라면 몰라도 중국은 절대로 다시 안 간다.
- 3) Якщо ми підемо разом, то це ще куди не йшло, бо я не дуже й то хочу йти.
네가 같이 간다면 몰라도 나도 별로 가고 싶지 않아.

Такі «поєднання» не обмежуються одним двома словами. Можна утворювати складені конструкції, де використовується багато предикативних закінчень, як сполучних, так і передкінцевих, і дієслів так само не мало.

Наприклад, ми хочемо обумовити якусь умову в загальних рисах, де ми зазначаємо, що якщо будуть виконані певні умови, то які б перешкоди не виникли, все одно можна здійснити задумане. Для таких випадків ми можемо використовувати конструкцію «-다면 -(이)라고 / -다고 해서 (부정형) + -(으)르 것도 없다고 생각하다», де «-다면» виражає умову за якої можна здійснити бажане чи отримати бажаний результат, «-(이)라고 / -다고 해서» виражає перепони, навіть при наявності яких все ще можна зробити задумане, 부정형 – це заперечення, що саме може не вийти, «-(으)르 것도 없다고 생각하다» конструкція, яка показує, що ми висловлюємо свою думку – «я думаю / вважаю,

що немає / не буде такого, щоб ...». І, наприкінці, ми маємо конструкцію «-다면 -(이)라고 / -다고 해서 (부정형) + -(으)르 것도 없다고 생각하다», яка може перекладатись як «якщо тільки / за умови, що ..., то хай навіть і ..., не буде такого, що не вийде ...». Наприклад:

- 1) – Чи можуть учні середньої школи брати участь у цьому зібрані?
 - (Я вважаю) Якщо тільки буде дозвіл батьків, то навіть те, ви учень середньої школи, не стане завадою.
 - 중학생은 그 모임에 참가할 수 있겠지요?
 - 부모가 허락만 한다면 중학생이라고 해서 안될 것도 없다고 생각해요.
- 2) – Це нереально для людей, які не закінчили університет, влаштуватись працювати до тієї компанії?
 - Якщо в тебе є навички, то хай навіть в тебе тільки повна середня освіта, я не думаю, що не зможеш влаштуватись.
 - 대학증 못 나온 사람이 그 회사에 취직하는 건 하늘의 별따기이겠죠?
 - 실력만 갖춘다면 고졸자라고 해서 입사하지 못할 것도 없다고 생각하는데요.

2.1.1.2. -았/었더라면. Також, до «-다면» можна додати минулий час «-았/었-» та частку «-더-», яка вказує на «згадування особисто пережитого, побаченого, почутого і т.д., і ми отримуємо – «-았/었더라면» [23, с. 370].

Ця граматична конструкція також використовується для вираження гіпотетичної ситуації як і «-다면», з тією лише різницею, що «-았/었더라면» виражає тільки ті гіпотетичні ситуації, які могли б відбутись в минулому, і тепер ми шкодуємо, що чогось не зробили чи зробили не так як потрібно було, не відбулось, не було і так далі, на відміну від того ж «-다면», яку можна використовувати для гіпотетичних ситуацій, як в минулому, так і в теперішньому, і які є більш як розмірковування або ж мрії.

Разом з «-았/었더라면», наприкінці речення використовуються такі

закінчення – «-았/었을 것이다», «-았/었을 텐데(요)» і «-(으)르 뻔했다».

Наприклад:

- 1) Якби я була високо зросту, я б стала моделлю.
제가 키가 컸더라면 모델이 되었을 거예요.
- 2) Якби я подивилась прогноз погоди зранку, то не пішла б в гори.
아침에 일기예보를 들었거라면 산에 가지 않았을 텐데.
- 3) Якби я відразу не звернулась до лікарні, то була б біда.
빨리 병원에 가지 않았더라면 큰일이 날 뻔했어요.

Коли ми говоримо про ситуацію, яка хоч і є гіпотетичною, відбулась в минулому, але має високу ймовірність бути в реальності, то «-았/었더라면» можна замінити на «-았/었다면» або «-았/었으면». [23, с. 371] Наприклад:

- 1) Якби я сьогодні знову спізнився, то директор нагримав би на мене. –
오늘도 회사에 늦었더라면 부장님한테 크게 혼났을 거예요.
→ 오늘도 회사에 늦었다면 부장님한테 크게 혼났을 거예요.
→ 오늘도 회사에 늦었으면 부장님한테 크게 혼났을 거예요.

Для кращого розуміння при якому контексті повідомлення в українській мові, краще використовувати ту чи іншу граматичну форму в корейській, серед вище представлених, можна використовувати наступну таблицю:

		-(-으)면	-(-느)ㄴ다면	-았/었더라면
상황 (situacija)	가정 (гіпотетична)	○ (может стати реальностью)	○	○
	조건 (умова)	○	○	×
시제 (час)	현재 (теперішній)	○	○	×

	과거 (минулий)	○	○ (в мин.ч. - 았/었다면	○
--	-----------------	---	---------------------------	---

Також, до «-았/었다라면» можна додати *아니다* – не бути кимось / чимось, і отримати конструкцію «-이/가 아니라면 (теп.) / *아니었다라면* (мин.)», яка перекладається як «якби не ..., то ...». Наприклад:

- 1) Якби не твоя допомога, то я не зміг би так впевнено відповідати на співбесіді.

도움이 아니었다라면 면접 때 그렇게 자신 있게 못 대답했을 거예요.

2.1.1.3. -려면. Також, разом з «-(으)면» можна використовувати «-려고 하다».

Граматична форма «-려고 하다» використовується коли ми хочемо розповісти про свої наміри щось зробити [22, с. 255].

Має форму «-려면» – «-려고 하다» + «-면».

Використовується для вираження наміру або планів щось зробити в першій частині, з умовою, виконання якої потрібно для реалізування намірів чи планів, які надаються в другій частині речення.

Як правило, в другій частині використовуються такі граматичні конструкції:

- 1) -아/어야 하다/되다 – потрібно зробити [22, с. 255];

Якщо ти хочеш (маєш намір) гарно грати у баскетбол, то маєш гарно стрибати ввєрх.

농구를 잘하려면 점프를 잘해야 돼요.

- 2) -(으)면 되다 – можна зробити [22, с. 255];

Якщо ти хочеш отримати запрошення на вечірку, то можна попросити Юн Чоля вислати тобі одне.

그 파티에 초대장을 받으려면 윤철한테 한 초대장을 보내라고 부탁하면 돼요.

- 3) -(으)세요 – наказ щось зробити [22, с. 255];

Якщо вам потрібно (маєте намір) піти на Тондемун, то сядьте на 4-ту лінію метро.

동대문에 가려면 지하철 4 호선을 타세요.

- 4) -이/가 필요하다 – потрібно ... [22, с. 255];

Якщо ти збираєшся/хочеш це купити, то тобі потрібно буде багато грошей.

그렇게 비싼 것을 사려면 돈이 많이 필요해요.

- 5) -는 게 좋다 – було б добре/краще ... [22, с. 255];

Якщо ти збираєшся/хочеш навчатись закордоном, то було б непогано починати відкладати гроші вже зараз.

유학하려면 이제부터야 돈을 모으기 시작하는 게 좋은 것 같아요.

2.1.1.4 -다(가) 보면 i -노라면. Ці предикативні закінчення використовуються коли ми хочемо наголосити, що якщо дія в першій частині речення продовжить виконуватись, або ж описаний стан залишиться незмінним, то обов'язково станеться та ситуація чи дія, що ми опишемо в другій частині речення [32, 33]. Наприклад:

- 1) Коли тебе щось турбує, часто все неочікувано легко вирішується, якщо ти поговориш з друзями.

고민이 있을 때 친구와 이야기를 나누노라면 의외로 쉽게 해결될 때가 있어요. = 고민이 있을 때 친구와 이야기를 나누다(가) 보면 의외로 쉽게 해결될 때가 있어요.

- 2) Це очевидно, що якщо ти живеш в цьому світі, то є як і радісні, так і сумні дні також.

세상을 사노라면 기쁜 날도 있고 슬픈 날도 있게 마련이에요. = 세상을 살다(가) 보면 기쁜 날도 있고 슬픈 날도 있게 마련이에요.

- 3) Дуже часто, коли ви викладаєте учням, то ви відчуваєте себе корисним, і самі також вчитесь.

학생들을 가르치노라면 보람도 느끼고 배우는 것도 많아요. = 학생들을 가르치다(가) 보면 보람도 느끼고 배우는 것도 많아요.

- 4) – Про що ти так серйозно думаєш? Я тебе звала декілька разів, але ти не почув....

– А, справді? Схоже я занадто задумався. Слухаючи цю музику, я згадував рідне місто. (якщо / коли я слухаю цю музику)

– 무슨 생각을 그렇게 깊이 하고 있어요? 몇 번이나 불러도 못 듣고....

– 아, 그랬어요? 잠깐 생각에 잠겼었나 봐요. 이 음악을 듣고 있노라면 고향 생각이 나거든요. = 이 음악을 듣고 있다(가) 보면 고향 생각이 나거든요.

- 5) – Ти часто ходиш у своїх думках, все в порядку? Коли сам живеш закордоном, то часто буває тяжко. І мучишся.

– Так, ти права, але з таким другом як ти, я в порядку.

– 요즘 생각에 잠겨 있을 때가 많은 것 같은데 무슨 일이 있는 건 아니지요? 외국에서 혼자 생활하노라면 힘들 때도 있을 거예요. 외롭기도 하고요. = 외국에서 혼자 생활하다(가) 보면 힘들 때도 있을 거예요. 외롭기도 하고요.

– 네, 그렇긴 하지만 소희 씨 같은 친구들이 있어서 괜찮아요.

Також, «-노라면» можна з легкістю, без зміни значення, замінити на «-다(가) 보면», оскільки вони є повністю синонімічними, але «-노라면» є дещо застарілим предикативним закінченням [33].

- 1) Це очевидно, що якщо ти живеш в цьому світі, то є як і радісні, так і сумні дні також.

세상을 사노라면 기쁜 날도 있고 슬픈 날도 있게 마련이에요.

→ 세상을 살다가 보면 기쁜 날도 있고 슬픈 날도 있게 마련이에요.

- 2) Дуже часто, коли ви викладаєте учням, то ви відчуваєте себе корисним, і самі також вчитесь.

학생들을 가르치노라면 보람도 느끼고 배우는 것도 많아요.

→ 학생들을 가르치다 보면 보람도 느끼고 배우는 것도 많아요.

Однак, «-다(가) 보면» має такі особливості використання, що в першій частині речення не використовується минулий та майбутній часи разом з «-다(가) 보면», і в другій частині не використовуються предкінцеві предикативні закінчення минулого часу [23, с. 266]. Наприклад:

- 1) Якщо ти продовжиш зустрічатись з тим другом, то він тобі сподобається.

그 친구를 계속 만나다(가) 보면 좋아질 거예요. (○)

→ 그 친구를 계속 만났다(가) 보면 좋아질 거예요. (×)

→ 그 친구를 계속 만나겠다(가) 보면 좋아질 거예요. (×)

→ 그 친구를 계속 만나다(가) 보면 좋아졌어요. (×)

2.1.1.5 -(으)로 치면. Наступна граматична конструкція складається з предикативного закінчення «-면», дієслова 치다 – вважати, дивитись як на, сприймати як, і орудного відмінка «-(으)로» – ким? чим? [34].

Додається до іменників, а для використання з дієсловами, ми з дієслова робимо дієприслівниковий зворот за допомогою «-는 것», і відповідно до «-는 것» ми вже додаємо «-(으)로 치면».

Перекладається як «судячи з того, що ...», якщо буквально, то «якщо вважати / допустити, що ...». Тобто, «якщо розглядати з точки розу / зі сторони ...». Наприклад:

- 1) Якщо це перевести на нашу валюту, то це скільки?

이게 우리나라 돈으로 치면 얼마죠?

- 2) Якщо це айфон, то які в нього технічні можливості?

아이폰으로 치면 성능이 어느 정도인건가요?

- 3) Якщо рахувати за корейською системою, то це десь між третім роком навчання в середній школі та першим у старшій.

여기로 치면 중학교 삼학년과 고등학교 일학년 사이겠구나.

2.1.1.6 -는 걸 보면. Ця конструкція складається з кінцевого сполучного закінчення «-면», дієприслівникового звороту «-는 것» і знахідного відмінка «-(으)르». Розгорнута форма виглядає «-는 것을 보면», але зазвичай використовують скорочену «-는 걸 보면».

Може перекладатись «якщо подивитись на (те як) ..., то ... (можна зробити висновки, що ...)». Наприклад:

- 1) Якщо подивитись на те як люди почали всиновлювати дітей, то світ дійсно сильно змінився.

사람들이 그렇게 입장을 시작하는 걸 보면 세상이 참 많이 변하기는 했어요.

З «-는 걸 보면» також можна складати комплексні конструкції. Наприклад, коли ми хочемо сказати, що наче справи і йдуть певним чином, але якщо подивитись на цю ситуацію по якомусь певному критерію чи явищу, то можна зробити висновки, що ситуація має інший вигляд.

Конструкція матиме форму «-는데도 -는 걸 보면 -나 보다 / -는 모양이다 / -(는)군요», в якій «-는데도» виражає саме те як начебто виглядає ситуація, «-는 걸 보면» відповідно «якщо дивитись по / за ...», і три граматичні конструкції на вибір в кінці речення, які і демонструють, протилежні висновки [23, с. 49].

- 1) «-나 보다» – мабуть, здається, скоріш за все;
- 2) «-는 모양이다» – скоріш за все [23, с. 17];

- 3) «-(는)군요» – заключне предикативне закінчення, яке демонструє здивування, в українській мові це називається вигук [22, с. 104].

Може перекладатись «наче б то ..., але судячи по ..., то ...».

Наприклад:

- 1) – Кажуть, що він все ж таки реалізував задумане.
 - Хоч його і відмовляли, але судячи з того, що він нікого не слухав, він дуже впевнений! (висновок у формі вигуку)
 - 그 사람이 결국 자기 생각을 관철시켰대요.
 - 그렇게 여러 번 충고를 했는데도 듣지 않는 걸 보면 무척이나 고집이 세군요.
- 2) – Пішов дощ і я промокла.
 - Ти ж брала парасольку, але судячи з тому, що ти промокла як миша, то на вулиці, мабуть сильний вітер з рясним дощем.
 - 비가 와서 옷이 다 젖었어요.
 - 우산을 썼는데도 비맞은 생쥐꼴이 된 걸 보면 밖에 비바람이 몹시 심한 모양이에요.

Також, використовуючи непряму мову в другій частині речення, ми можемо висловити власну думку, що дивлячись на певну ситуацію, у нас з'являються певні думки.

Така конструкція матиме форму «-를 / -는 것을 보면 -(이)라는 생각이 들다», і буде перекладатись «якщо подивитись на / судячи по ..., починаю думати, що ...». Наприклад:

- 1) – Багато з тих пісень, що зараз слухає молодь, мені не подобаються.
 - Так. Дивлячись на це, я починаю думати, що ми вже стали старими.
 - 요즘 학생들이 좋아하는 노래는 제 취향에 안 맞는 게 많아요.
 - 그래요. 그런 것을 보면 저도 역시 구세대라는 생각이 들어요.
- 2) – У нього багато сестер, тому він гарно розуміє жінок.

– Але, судячи з того, що ти говориш, мені здається, що це консервативне уявлення про дівчат.

– 그 사람은 여자 형제들 틈에서 자라서 여자를 잘 이해해 줄 거예요.

– 그런데 말하는 걸 들어보면 여자에 대해 보수적이라는 생각이 들어요.

2.1.1.7 -기만 하면. І остання граматична конструкція з «-(으)면», яку ми розглянемо це «-기만 하면». Має декілька варіантів перекладу і відповідно сценаріїв використання:

- 1) «-기만 하면» використовується коли ми хочемо наголосити, що умова в першій частині це вже факт [35]. Може перекладатись як «якщо дійсно / вже ..., то ...». Наприклад:

Якщо ти вступи́в до університету і вже заплатив за навчання, то який сенс прискіпуватись дорогий чи ні гуртожиток?

한국 대학교에 입학하고 학비를 냈기만 하면 기숙사비가 싸고 비싸고 따져서 뭐할래?

- 2) використовується коли ми хочемо наголосити, що кожного разу коли ми щось робимо, то завжди відбувається одне й те саме. За значенням схоже до «-(으)르 때마다», але з «-기만 하면» йде наголос на умову, за якої повторюється певна ситуація [36]. Може перекладатись «кожного разу як ..., то ...» Наприклад:

Кожного разу як я роблю домашнє завдання, сусіди збоку шумлять.

숙제를 하기만 하면 옆의 아파트 이웃들이 야단해요.

- 3) коли ми хочемо наголосити, що тільки за певної умови, щось відбудеться. Може перекладатись «тільки якщо ..., то (тоді) ...». Наприклад:

Тільки коли я зароблю гроші, я зможу поїхати до Кореї.

돈을 벌기만 하면 한국에 갈 수 있어요.

2.1.2 -거든. Це предикативне закінчення має значення «якщо ствердження (в першій частині речення) є насправді правдивим, то (тоді) ... – якщо дійсно» [23, с. 186].

형용사/동사 (прикметник)	-거든	크다 먹다	크거든 먹거든
명사+이다 (іменник)	-(이)거든	주부이다 선생님이다	주부거든 선생님이거든

Наприклад:

- 1) Якщо ти (дійсно) не зайнятий, давай ненадовго зустрінемося.
바쁘지 않거든 잠깐 만남시다.
- 2) Якщо тобі дійсно є що сказати, то скажеш після того, як закінчимо всі справи на сьогодні.
할 말이 있거든 오늘 일이 끝난 후에 하세요.
- 3) Якщо вишні (дійсно) вже цвітуть, то давай з'їздьмо до Йойдо подивитись на цвіт вишні.
벚꽃이 피거든 여의도에 꽃구경을 하러 가요.
- 4) Якщо ви (дійсно) найкращі друзі, то запропонуй поїхати разом у подорож.
그 사람이 친한 친구거든 여행을 같이 가지고 해.

В другій частині, зазвичай використовують «-겠-», «-(으)ㄴ 것이다» і «-(으)려고 하다», які виражають наказ чи спонукання до дії, намір або припущення [23, с. 186]. Наприклад:

- 1) Коли (дійсно) прибудеш до свого рідного міста, подзвони.
고향에 도착하거든 전화합니다. (×)
→ 고향에 도착하거든 전화하세요. (○)
- 2) Якщо у Мін У (дійсно) виникнуть проблеми, я будь-коли допоможу.

민우 씨에게 어려운 일이 생기거든 언제든지 도와줄게요.

3) Коли Веймін (дійсно) прийде, то я виїду. Лише зачекайте трохи.

웨이밍 씨가 오거든 출발하려고 합니다. 조금만 기다려 주세요.

Використовується для вираження прямих питань про наказ або спонукання, намір або обіцянку адресанта, а також цілі адресата. Коли «-거든» виражає намір або обіцянку адресанта, або спонукання чи наказ адресанта до адресата, а також використовується для того, щоб запитати про наміри адресата, у другій частині речення використовується тільки підмет 2-ї чи 1-ї особи [39]. Наприклад:

1) Коли прийде Чоль Су, то ти підеш.

철수가 오거든 너는 가거라.

2) Коли прийде Кім, то ти підеш?

김군이 오거든 너는 가겠느냐?

3) Коли дощ зупиниться, то давай (ми) погуляємо на дворі.

비가 그치거든 우리는 밖에 나가 놀자.

4) Коли (день) почне світати, то я піду.

날이 새거든 나는 떠나겠다.

Хоч це закінчення може бути як сполучним (в середині речення), так і заключним (в кінці речення), і в обох позиціях форма схожа, значення все ж таки відрізняється. І найкраще ця різниця буде зрозуміла якщо поглянути на наступну таблицю [23, с. 187]:

-거든	-거든(요)
використовується в середині речення – сполучне предикативне закінчення	використовується в кінці речення – заключне предикативне закінчення
виражає обов'язкову умову, за якої має відбутись дія в другій частині речення:	виражає причину, яка відома тільки мовцю:

배가 고프지 <u>않거든</u> 30 분만 기다려주세요.	- 왜 밥을 안 먹어요? - 배가 고프지 <u>않거든요</u> .
---------------------------------	---

2.1.3 -ㄴ들. Це предикативне закінчення використовується коли очікування з приводу умови, яку ми припускаємо та стверджуємо в першій частині речення, не сходяться з результатами, які вийшли в другій частині.

І для того, щоб в другій частині підкреслити, що наші очікування не виправдались, ми будемо використовувати передкінцеве дієслівне закінчення, яке виражає майбутній час, «-겠-» разом з категорією комунікативної цілеспрямованості та соціальної орієнтації, або «-(으)르까(요)?», заключне дієслівне закінчення, яке виражає сумнів у формі риторичного запитання, та інші питальні закінчення [24, с. 105].

Також, часто додають прислівник 아무리 – «якби не, наскільки б не».

Може перекладатись як «якби не ..., якщо ..., то ...», або «хоч і ..., все одно ...». Наприклад:

- 1) Якими б видатними твої таланти в мистецтві не були, якщо немає можливості їх розкрити, то який в цьому сенс?
아무리 예술적 재능이 뛰어난들 그 재능을 펼칠 기회가 없다면 무슨 소용이 있겠는가?
- 2) Чи зрозуміють діти, бо я декілька разів пояснював, використовуючи спеціалізовану термінологію?
어려운 전문 용어들을 사용해서 말하는데 여러 번 설명한들 아이들이 알아듣겠어요?
- 3) Весь цей час всі думають, що я обманював тих людей, то ж ти дійсно думаєш, що тепер вони мені повірять, навіть якщо я скажу правду?
내가 그동안 사람들을 속여 왔다고 생각하는데 이제 와서 진실을 말한들 날 믿어 줄까?

4) – Ты ж знаєш мого друга директора Кім? Його дитина продовжує говорити, що він хворий, але вони сходили до лікарні і навіть пройшли курс, і сказали, що нічого страшного не було. Здається, що саме через таку поведінка повсюди є ці відомі лікарні.

– Всі батьки такі. Хіба є щось, що не зможуть батьки, аби тільки дитині стало легше?

– 내 친구 김 사장 알지? 그 집 아이가 계속 몸이 아프다고 하는데 병원에 가서 진료를 해 봐도 특별한 병이 없다고 한대. 그래서 유명하다고 하는 병원은 여기저기 다 찾아다니는 모양이야.

– 부모들 마음이 다 그렇지요. 아이의 병이 나올 수만 있다면 무슨 일인들 못하겠어요?

5) – Як ви там з Луї? Не хворієте?

– Ні, ми здорові. Це, звичайно ж, добре старанно працювати заради сім'ї, але тобі також слід приділити увагу своєму здоров'ю. Якби не було багато грошей, який в них сенс, якщо втратиш здоров'я?

– 루이랑 당신은 어때? 어디 특별히 아픈 데는 없지?

– 네, 우리는 아주 건강해요. 가족을 위해서 열심히 일하는 것도 좋지만 당신이야말로 건강에도 신경 좀 쓰세요. 아무리 돈이 많은들 건강을 잃는다면 무슨 소용이 있겠어요?

2.1.4 -던들. «-던들» – це кінцеве сполучне дієслівне закінчення «-ㄴ들» доповнене закінченням (часткою) «-더-», що вказує на згадування особисто «пережитого» досвіду (те, що ми особисто бачили, чули і т.д.), і ми тепер розповідаємо про це [57, с. 104].

Може перекладатись як «якщо». Схоже за значення до «-았/었더라면» [57, с. 132].

Як вже було зазначено вище, «-ㄴ들» – це предикативне сполучне закінчення використовується коли ми хоч і «визнали/підтвердили»

гіпотетичну умову в першій частині речення, результат в другій все одно буде відрізнятись від того, що очікувалось. Тому, в другій частині для підкреслення контрасту використовують такі закінчення як «-겠어요?», «-(으)르까요?» та інші закінчення питальної форми. Також, часто додають прислівник 아무리 в першій частині речення.

Оскільки «-더-» це частка, яка має під собою згадування минулих дій, досвіду тощо (особисто побаченого, прочитаного, почутого і т.д.), то зазвичай її вживають разом з минулим часом.

Через те, що «-던들» використовується тільки з «-았/었-» і «-았었-», то це закінчення завжди використовується у сталій формі «-았(었)던들» [57, с. 130-131]. Тому, «-던들» не можна використовувати для вираження наказу чи спонукування до дії. Оскільки речення такого типу як наказовий чи спонукальний використовують для дії або стану, що стосуються теперішнього часу. І вище ми вже зазначили, що предикативне закінчення «-던들» складається з «-느들» та частки «-더-» вказує на дію, яка вже відбулась, або стан (якщо ми говоримо про прикметник), який вже змінився на момент мовлення, і тому використання минулого часу неминуче. Тому для наказових та спонукальних речень використовують тільки «-면». Наприклад:

- 1) Якщо дитина буде вередувати, дай їй молока.
 아이가 보채었던들 우유를 먹여라.
 → 아이가 보채면 우유를 먹여라.
- 2) Якщо ти дійсно був правий, то роби по-своєму.
 네가 진실로 옳았던들 네 소신대로 해 보아라.
 → 네가 진실로 옳으면 네 소신대로 해 보아라.
- 3) Якщо ти вже відпочив, то давай почнімо знову.
 폭 쉬었던들 다시 시작해 보자.
 → 폭 쉬었으면 다시 시작해 보자.
- 4) Якщо погода буде гарною, то давай підімо на пікнік.

날씨가 좋았던들 소풍을 갑시다.

→ 1) 날씨가 좋으면 소풍을 갑시다.

«-던들» можна використовувати в риторичному запитанні, а для прямих запитань використовується «-거든» [57, с. 106].

Риторичне питання – це вираз, що виражає рішуче позитивне твердження адресанта у формі запитання, чітко демонструючи його ставлення. Таку різницю, що виникає між прямим та риторичним запитаннями, можна розглядати як «ключ» до розуміння, усвідомлення різниці значення цих з'єднувальних закінчень. Наприклад:

- 1) Якщо Сун Хі приїхала, то ти поїдеш її зустрічати?
순희가 왔거든 네가 마중 나가겠느냐?
- 2) Якщо немає того, що ти шукаєш, ти тоді припиниш пошуки?
찾는 물건이 없거든 그때는 포기할테냐?
- 3) Якщо та дівчина була гарною, то чого ж ти не зробив пропозиції руки ат серця?
그 여자가 예뻐던들 네가 청혼을 안 했을까?
- 4) Якщо ти повільно йшов (з твоїх слів), то хіба б ти дихав так тяжко?
천천히 걸어왔던들 숨을 이렇게까지 가쁘게 쉬겠느냐?

Коли ми виражаємо наміри та обіцянки адресанта, то можна використовувати лише «-면» і «-거든», а «-던들» – ні [57, с. 107].

- 1) Якщо я зароблю грошей, то я обов'язково витрачу їх на громадські роботи.
돈을 벌면 / 벌거든 그 돈을 꼭 사회 사업에 쓰겠다.
- 2) Якщо ти складеш іспити краще за всіх, то я куплю тобі годинника.
네가 이번 시험에 일등을 하면 / 하거든 시계를 사주마.

2.1.5 -아/어도. Наступна граматична форма, що виражає умову є «-아/어도». Це предикативне закінчення вказує на те, що ситуація в другій частині речення відбудеться попри дії або ствердження викладені в першій частині. Може перекладатись як «навіть якщо / не дивлячись на те, що» (незалежно від того...) [41].

закінчується на голосну	закінчується на пригол.	на -하다
가다 – 가도	먹다 – 먹어도	피곤하다 – 피곤해요

- 1) Навіть якщо ти будеш говорити голосно, бабуся тебе не почує.
크게 말해도 한머니가 못 들어요.
- 2) Мені дуже подобається цей одяг. Хоч він і дорогий, все одного хочу його купити.
이 옷이 마음에 들어요. 비싸도 사고 싶어요.
- 3) Навіть слухаючи новини, все одно нічого не розумію.
뉴스를 들어도 이해하지 못해요.

Для підкреслення, підсилення «-아/어도», перед дієсловом може використовуватись прислівник 아무리, завдяки якому граматична конструкція буде передавати значення «не має значення наскільки / якби не ...» [22, с. 258].

Наприклад:

- 1) Навіть якщо ти зайнятий, не пропускай сніданок.
바빠도 아침을 꼭 먹어요.
- 2) Не має значення наскільки / як би ти не був зайнятий, не пропускай сніданок.
아무리 바빠도 아침을 꼭 먹어요.

Якщо ми хочемо використати «-아/어도» з іменником, то це матиме наступну форму: іменник + дієслово 이다 (бути кимось / чимось) + -아/어도, і буде відмінюватись наступним чином:

іменник 남자 (чоловік) + дієслово 이다 + -아/어도	남자이어도
іменник 사람 (людина) + дієслово 이다 + -아/어도	사람이어도

Також, якщо іменник закінчується на голосну, то -이어도 може скорочувати до «-여도»: 남자이어도 → 남자여도.

Окрім цього, «-어-» може замінюватись на «-라-» без зміни значення: 남자이어도 → 남자이라도, 사람이어도 → 사람이라도. І так само «-이-» може скорочуватись, якщо іменник закінчується на голосну: 남자이라도 → 남자라도 [42].

Частіше всього використовується саме скороченні форми, а повну можуть використовувати в офіційно-ділових документах, статтях, підручниках та ін. Наприклад:

- 1) Навіть якщо / не дивлячись на те, що той чоловік чаклун, він не зможе відкрити ці двері.
그 남자가 마법사라도 그 문을 열 수 없을 거예요.
- 2) Навіть якщо / не дивлячись на те, що це твоя мама, я з нею розмовляти не буду.
그 사람이 네 엄마여도 나는 그녀와 말을 안 할 거야.
- 3) Хто б не робив це (не зважаючи на те, хто б виконував цю роботу), йому буде соромно.
그 일을 하는 사람이 누구라도 창피할 거예요.

Знову ж таки, коли ми в українській мові маємо на увазі чи хочемо сказати «навіть якщо так / все одно», як «відмова» від того, що нам кажуть чи пропонують, то для точного передання контексту такого повідомлення з певним відтінком, ми можемо зв'язку прикметника 그렇다 і «-아/어도», які разом утворюють вступне слово 그래도, яке перекладається як «навіть якщо і так / все одно» [42]. Наприклад:

- 1) – Давай підімо разом! Буде багато людей!

- Навіть якщо і так, я не піду.
 - 같이 가자! 사람이 많을 거야!
 - 그래도 가기 싫어요.
- 2) – Вчителю! В мене болить живіт.
- Все одно, на пари потрібно ходити.
 - 선생님! 배가 좀 아파요.
 - 그래도 수업에 와야 돼.

2.1.6 -아/어야. Це предикативне закінчення використовується для вираження обов'язкової умови, яка поставлена в першій частині речення, щоб ситуація, яка описується в другій частині, стала реальною [23, с. 182].

Може перекладатись як «тільки якщо / тільки за умови якщо».

긍정 (стверджувальне речення)	형용사 (прикметник)	-아/어야	크다 작다	커야 작아야
	동사 (дієслово)	-아/어야	가다 먹다	가야 먹어야
	명사 + 이다 (іменник)	-여야 / 이어야	가수이다 외국인이다	가수여야 외국인이어야
부정 (заперечне речення)	형용사 (прикметник)	-지 않아야	크다 작다	크지 않아야 작지 않아야
	동사 (дієслово)	-지 말아야	가다 먹다	가지 말아야 먹지 말아야
	명사 + 이다 (іменник)	-이/가 아니어야	가수이다 외국인이다	가수가 아니어야 외국인이 아니어야

Наприклад:

- 1) Ми зможемо швидко доїхати, тільки якщо сядемо на 2гу лінію, а потім пересядемо на станції Шічон на 1шу.
2 호선을 타고 가다가 시청역에서 1 호선으로 갈아타야 빨리 갈 수 있습니다.
- 2) Тільки за умови, що результати цього дослідження будуть гарними, ми зможемо продовжити та зробити інше дослідження.
이번 연구 결과가 좋아야 계속해서 다른 연구를 할 수 있어요.
- 3) Тільки людина, чия спеціальність математика, зможе вирішити цю задачу.
수학을 전공한 사람이어야 그 문제를 풀 수 있을 거예요.

Якщо ми хочемо підкреслити важливість першої частини, то можна додати до «-아/어야» частки «-지» або «-만».

Єдина різниця між «-아/어야지» і «-아/어야만», полягає в тому, що перша використовується в усному мовленні, а друга у виступах, презентаціях чи звітах [23, с. 183].

- 1) Тільки якщо багато практикуватись, вимова покращиться.
연습을 많이 해야 발음이 좋아집니다.
= 연습을 많이 해야지 발음이 좋아집니다.
= 연습을 많이 해야만 발음이 좋아집니다.

Також, ця граматична конструкція не використовується в реченнях, де в другій частині виражається наказ чи спонування щось зробити. Наприклад:

- 1) 한국 텔레지번을 자주 봐야 듣기를 잘하게 되십시오. / 됩니다. (×)
→ 한국 텔레비전을 자주 봐야 듣기를 잘하게 될 거예요. (○)

Разом з тим, оскільки це сполучне закінчення виражає умову, то в другій частині речення ми не можемо використовувати минулий час. Наприклад:

1) 자주 만나야 정이 들었어요. (×)

→ 자주 만나야 정이 들어요. (○)

(Тільки при частих зустрічах ви проникнитесь почуттями один до одного.)

Окрім того, «-여야/이어야» можна замінити на «-이라야/라야», і «-이/가 아니어야» на «-이/가 아니라야», без зміни та втрати значення [43]:

1) 우리 학교 학생이어야 이 사이트에 가입할 수 있습니다.

= 우리 학교 학생이라야 이 사이트에 가입할 수 있습니다.

(Ви маєте бути (за умови, що ви є) учнем нашої школи, щоб зареєструватись на цьому сайті.)

На додачу, ця конструкція, в зв'язці з 아무리, також використовується, коли ми хочемо показати, що не зважаючи на те, яка умова виражена в першій частині, результат, описаний в другій частині, все одно стане реальним.

За смисловим навантаженням схоже до вище згаданої «아무리 -아/어도», а також до «-아/어 봤자» [23, с. 184].

Може мати переклад – «незважаючи на / попри / за будь-яких обставин (умов)». Наприклад:

1) Щоб я не казав, навряд чи мої друзі будуть мене слухати.

아무리 이야기해야 친구는 듣지 않을 거예요.

= 아무리 이야기해도 친구는 듣지 않을 거예요.

2) Якби я зараз не поспішав, буде важко встигнути на літак на 9ту вечора.

지금 서둘러야 저녁 9시 비행기를 타기는 어려울 거예요.

= 지금 서둘러 봤자 저녁 9시 비행기를 타기는 어려울 거예요.

Наприкінці відзначмо, що це предикативне сполучне закінчення зазвичай має тенденцію використовуватись в позитивному значенні. Тобто, навіть якщо речення є заперечним з граматичної точки зору, результат має позитивний характер як для адресанта, так і для адресата.

- 1) Тільки якщо ти покладеш рівно 100 грамів солі, то пропорції будуть правильними.
소금을 정확히 백 그램을 넣어야 농도가 맞아요.
- 2) Якщо ти заздалегідь проконсультуєшся з лікарем, то зможеш уникнути (заобігти) облісіння.
의사랑 일찍 상담해야 탈모를 예방할 수 있어요.
- 3) Тільки за умови строго контролю над фабрикою ми зможемо уникнути розповсюдження забруднення навколишнього середовища.
공장을 엄격하게 통제해야 오염물질을 배출하지 않을 거예요.

І на останок, з «-아/어야» також можна використовувати прикметник 그렇다 для утворення вступного слова 그래야, яке має значення «тільки якщо / тільки за умови якщо (все буде так)» [43]. Наприклад:

- 1) Тільки якщо ти все зробиш / приготуєш так, то це буде смачно.
이런대로 요리해야 맛있어요.
= 그래야 맛있어요.
- 2) Якщо ти зробиш так, то зможеш нормально сконцентруватись.
이런식으로 해야 집중을 잘 할 수 있어요.
= 그래야 집중을 잘 할 수 있어요.

2.1.7 -지 않고서는. Це предикативне закінчення використовується коли ми хочемо наголосити, що не виконавши дію в першій частині речення, що і є умовою, то дія в другій частині не може бути реалізована, виконана.

Є заперечною формою «-아/어야» і має негативний відтінок. Тому використовується у формі «-지 않고서는 -(으)르 수 없다» [58, с. 217].

Може перекладатись як «якщо не ..., то не зможеш ...», або «без ..., не зможете ...».

형용사 / 동사	명사
----------	----

(прикметник / дієслово)	(іменник)
-지 않고서는	-(이)지 않고서는

Наприклад:

- 1) Якщо ти не скуштуєш, то ти не знатимеш як ця їжа на смак.
음식을 먹어보지 않고서는 맛을 알 수 없다.
- 2) Не маючи досвіду батьківства, (тобто за умови, що у вас ніколи не було досвіду батьківства) ви не можете зрозуміти почуттів батьків.
부모가 되지 않고서는 부모의 마음을 헤아릴 수 없다.
- 3) Гарно володіючи корейською, для покращення свого рівня було б непогано вивчити Ханджа (китайські ієрогліфи). Але не думайте, що без знання Ханджа, ви не зможете досягти високого рівня читання.
높은 수준의 독서를 하고 우리말을 더 잘 구사하기 위해 한자를 배우고 싶다면 배우는 것이 좋습니다. 그렇다고 한자를 배우지 않고서는 높은 수준의 독서나 우리말 구사를 잘할 수 없다고 생각하지는 않아도 됩니다.

2.1.8 -다가는. Наступна граматична форма використовується коли ми робимо застереження з приводу того, якщо дія в першій частині речення буде виконуватись і надалі, то можуть виникнути негативні чи неочікувані наслідки, які описуються в другій частині речення. І тому, щоб такого не сталося ми виражаємо застереження, яке є попередженням – «якщо так продовжиться і надалі, то не уникнути негативних наслідків» [44].

Схоже за значенням до «계속 -(으)면 결국» і відповідно має переклад – «якщо (ти/ви) і надалі будеш (продовжувати) ..., то ...». І оскільки через цю граматичну конструкцію ми виражаємо застереження, то вона має негативний відтінок. Тобто, в другій частині речення завжди йде мова про негативні наслідки [58, с. 211].

В другій частині речення використовується майбутній час.

Також, для підсилення можуть використовуватись прислівники 이렇게,

그렇게, 저렇게, які в цьому випадку можуть перекладатись «так / настільки» і т.д. Наприклад:

- 1) – Я не буду сьогодні вечеряти.
 – Хоч ти й на дієті, але якщо будеш (так) голодувати, то захворієш.
 – 오늘 저녁은 안 먹겠어요.
 – 다이어트한다고 그렇게 굶다가는 병나겠다.
- 2) Якщо ти продовжиш багато пити, то в тебе здоров'я погіршиться.
술을 많이 마시다가는 건강이 나빠질 거예요.
- 3) Якщо ти будеш так перевищувати швидкість, то бути біді.
이렇게 과속을 하다가는 사고가 날지도 몰라요.
- 4) Якщо і надалі буде так холодно, то вода у водопроводі замерзне.
이렇게 날씨가 춥다가는 수도관이 다 얼겠어요.

Також, важливо зазначити, що «-다가는» може здаватись схожим до «-(으)면» за значенням, але ці граматичні форми не є взаємозамінними, тобто ідентичними. «-다가는» використовується тільки для вираження дії, яка, як відомо, вже відбувається («в прогресі / процесі») незалежно від контексту. В той самий час, як в подібному за змістом реченні ми використаємо «-(으)면», то ми вкажемо на стан дії в першій частині речення, яка може або може не бути у процесі виконання. Якщо тільки попередньо зазначений контекст не дає нам чітко зрозуміти, що дія знаходиться в процесі виконання, то тільки за такої умови два речення з двома цими сполучними закінченнями матимуть ідентичне значення.

Якщо ми хочемо наголосити, що в минулому вже неодноразово робили цю дію, і якщо це не припиниться, то негативні наслідки неминучі, то можна використовувати форму «-왔/였다가는», яка буде підкреслювати, що «до цього моменту вже так робили» [44].

Схожа за значенням до «-(으)면», але знову ж таки, використовується у негативному значенні. Наприклад:

- 1) – Якщо свідок дасть неправдиві свідчення, то що буде?
 - Якщо свідок не одноразово дає неправдиві показання, то проти нього порушать кримінальну справу.
 - 만약 증인이 거짓 증언을 하면 어떻게 되죠?
 - 증인이 위증을 했다가는 형사처벌을 받을 거예요.
- 2) Якщо ми будемо (продовжувати) грати як вчора, то ми програємо.
어제처럼 경기했다가는 질 거예요.

2.1.9 -는 한 i -는 이상. Дуже часто виникають непорозуміння коли використовувати «-는 한», а коли «-는 이상», оскільки, на перший погляд може скластись таке переконання, що вони є синонімічними за семантикою, але це не так.

Сполучне закінчення «-는 한» використовується коли зміст першої частини речення є умовою чи передумовою для другої частини [58, с. 213].

Використовується тільки з дієсловами.

Може перекладатись як «поки», і має таке семантичне значення, що поки зміст першої частини речення є дійсним, він є умовою для виконання дії в другій частині речення. Використовується тільки в теперішньому часі. Наприклад:

- 1) – Читала газету, і там була стаття про те як важко домогосподаркам.
 - Так. Поки / Якщо не буде розуміння та підтримки з боку сім'ї та колег на роботі, це занадто – справлятись одночасно і з хатньою роботою, і працювати ще десь. / Це важко вести господарство та працювати одночасно, без підтримки та розуміння сім'ї та колег.
 - У порівнянні з іншими країнами, різниця у зарплатах, для жінок і чоловіків в Кореї, більша, і їм ще важче через те, що (жінкам) потрібно працювати довше / більше (щоб отримати таку ж заробітну плату як і у чоловіків).

– Поки не покращиться сприйняття (відношення) до жінок, які працюють, то у в мене і в інших матерів, які працюють, буде привід для хвилювання.

– 신문 기사를 보니 맞벌리 주부들이 참 힘들겠더라고요.

– 맞아요. 가족들과 직장 동료들의 이해와 도움이 없는 한 집안일과 직장 일을 동시에 잘 해내는 것은 무리이지요.

– 다른 나라에 비해서 한국이 남녀 임금 격차가 큰 데다가 더 오랜 시간 일하기 때문에 더욱 힘들다고 해요.

– 여성이 일하는 것에 대한 사회적 인식이 개선되지 않는 한 저 같은 워킹맘들의 고민은 계속될 거예요.

2) Поки ти на моїй стороні, мені нічого не страшно.

당신이 제 옆에 있는 한 저는 아무것도 두렵지 않아요.

3) Якими б гарними не були твої вміння, поки ти не складеш екзамен з англійської, буде важко отримати підвищення.

아무리 실력이 뛰어나도 영어 시험에 합격하지 않는 한 승진하기가 어려워요.

4) Вчитель Пек сказав, що надалі він хоче продовжуватись займатись благодійністю, поки його здоров'я буде дозволяти (поки здоров'я не погіршиться).

백 선생님은 앞으로도 건강이 허락하는 한 봉사 활동을 계속하고 싶다고 하셨어요.

Дієслово 관하다 є винятком, і тому разом з «-는 한» набуває форми «관한 한» замість «관하는 한» [45].

Може перекладатись як «поки / з цього приводу / що стосується».

Наприклад:

1) Я поки що не можу дати вам відповідь з цього приводу (питання).

그 문제에 관한 한 현재로서 아무런 대답도 줄 수 없어요.

2) З приводу звичаїв династії Чосон, ніхто не має таких глибоких знань як професор Кім.

조선 시대 풍습에 관한 한 김 교수님만큼 해박한 지식을 가지고 계신 분이 없을 거예요.

І хоч, ми вже встановили, що це сполучникове закінчення використовується тільки з дієсловами, є один прикметник 가능하다, який є виключенням.

У зв'язці з «-는 한» набуває форми «가능한 한» і має значення «якщо / наскільки можливо (ви можете), якомога ...».

Також, для кращого розуміння коли та при яких обставинах використовувати цей вираз можна за допомогою перевірки фразами «가능하다면 되도록 / 가급적» – «якщо можливо, за можливості». Якщо за змістом у реченні ці фрази підходять, то тоді можна застосовувати «가능한 한» [46]. Наприклад:

1) Прийдіть якомога раніше.

가능한 한 일찍 오세요.

[가능하다면 되도록 일찍 오세요.]

2) Було б добре, якби ми закінчили настільки швидко, наскільки це можливо.

가능한 한 빨리 끝냈으면 좋겠네요.

[가능하다면 되도록 / 가급적 빨리 끝냈으면 좋겠네요.]

«-는 이상» використовується коли зміст першої частини речення представлений як вже сталий факт, який робить сказане в другій частині чимось, що само собою зрозуміло і є очікуваним, знову ж таки внаслідок вище згаданого «сталого факту» в першій частині [58, с. 214]. На відміну від «-는 한», де умова не є сталим фактом, а тимчасовим явищем.

Має під собою контекст – 이미 그렇게 된 상황에서는 (в умовах, що вже

так склалися), 그렇게 되고 있는 상황에서는 (в умовах, що так складаються) [47].

Використовується в літературній мові і в офіційно-діловому стилі.

Може перекладатись як «з того часу, ось, оскільки, коли, якщо тільки (не)», і також в перекладі корейською, частини речення можуть змінюватись для дотримання структури речення в корейській, щоб точно передати зміст повідомлення українського речення.

	형용사 (прикметник)	동사 (дієслово)	명사+이다 (іменник)
과거/완료 (мин.ч.)	-	-(으)ㄴ 이상	-
현재 (теп.ч.)	-(으)ㄴ 이상	-는 이상	인 이상

Наприклад:

- 1) Оскільки більшість громадян проти, то уряд більше не може лобювати таку політику.
국민의 대부분이 반대하는 이상 정부도 계속 이 일을 추진할 수는 없을 것이다.
- 2) З того часу, як стало відомо про корупцію директора, то не можна було нічого не зробити.
부장님의 비리를 알게 된 이상 그냥 가만히 있을 수는 없었습니다.
- 3) Ви не можете цього зробити, якщо тільки ви не психічнохворий.
정신병자가 아닌 이상 그런 일을 할 리가 없지요.
- 4) Ти не можеш цього не знати, тільки якщо ти не дурень.
바보가 아닌 이상 그것을 모르지는 않을 것이다.
- 5) Оскільки мені доручили цю справу, я повинен її довести до кінця.
이번 일을 맡은 이상 끝까지 마무리를 지어야 한다.

Підсумовуючи, можна відзначити, що «-는 이상» і «-는 한» схожі за значенням та функцією, надання умови, але ці дві граматичні форми не є взаємозамінними повністю.

Так, вони можуть замінити один одну тільки коли ми говоримо про умову, що стосується теперішнього часу, і аж ніяк не минулого. Оскільки вище ми вже зазначили, що «-는 한» не використовується коли ми говоримо про дію (в нашому випадку умову) яка була виконаною (дійсною) в минулому [58, с. 214].

	상황 (час умови)	예문 (приклад)
-는 한	현대 ○ (теп.ч.)	<u>노력하지 않는 한</u> 성공은 불가능합니다. (Поки ти не будеш докладати зусиль, ти не досягнеш успіху.)
	과거 × (мин.ч.)	유학을 <u>온 한</u> 열심히 공부해야 합니다. (Поки я приїхав навчатись закордоном, мені потрібно старанно вчитись.)
-는 이상	현대 ○ (теп.ч.)	<u>노력하지 않는 이상</u> 성공은 불가능합니다. (Оскільки ти не докладаєш зусиль / не стараєшся, то ти не досягнеш успіху.)
	과거 ○ (мин.ч.)	유학을 <u>온 이상</u> 열심히 공부해야 합니다. (Тепер, коли (оскільки) я навчаюсь закордоном, мені потрібно старанно вчитись.)

2.1.10 -되. Це сполучне закінчення використовується коли ми в першій частині визнаємо умову або даємо дозвіл (погоджуємося) на неї, але в другій висуваємо обмеження для цієї ж умови або додаткові вказівки [24, с. 190]. В українській мові таку «умову», зазвичай виражають через слова «можете», «можна» і т.д. Наприклад:

- 1) Якщо у вас є питання, ви можете задавати їх під час уроку, але не розмовляйте з вашими сусідами.
수업 시간에 궁금한 것이 있으면 물어보되 옆 사람과 이야기하지 마세요.
- 2) – Я зробив усе домашнє завдання, можна піти погуляти?
– Можеш піти, але ти маєш повернутись до 6-ї вечора?
– 숙제 다 했으니까 밖에 나가서 놀아도 돼요?
– 나가서 놀되 6 시까지 돌아와야 해.
- 3) Можна використовувати природні ресурси по-максимуму, але не можна допустити знищення екосистеми.
천연자원을 최대한으로 이용하되 생태계를 파괴해서는 안 된다.
- 4) Ви можете висловлювати свою думку в дискусії наскільки це буде потрібно, але ви маєте дотримуватись правил.
이야기를 충분히 나누어서 의견을 수렴하되 원칙은 지키고록 하세요.
- 5) Ви можете читати будь-яку з книг, яка вам до вподоби, але після прочитання ви маєте повернути її на своє місце.
이 방에 있는 책은 마음대로 읽으시되 읽고 다시 제자리에 꽂아 놓아야 합니다.

Також, ця граматичну форму можна використовувати у формі «-기는 -되» або «-기는 하되» для підсилення. І в такій формі це предикативне закінчення набуває вже відтінку «ви-то можете ..., але ...», де більше підкреслюється те, що слухачу слід звернути особливу увагу на заборону, застереження у другій частині речення [24, с. 191]. Наприклад:

- 1) Можна використовувати природні ресурси по-максимуму, але не можна допустити знищення екосистеми.
천연자원을 최대한으로 이용하되 생태계를 파괴해서는 안 된다.
→ 천연자원을 최대한으로 이용하기는 이용하되 생태계를 파괴해서는 안 된다.

2) Ви можете висловлювати свою думку в дискусії наскільки це буде потрібно, але ви маєте дотримуватись правил.

이야기를 충분히 나누어서 의견을 수렴하되 원칙은 지키고록 하세요.

→ 이야기를 충분히 나누어서 의견을 수렴하기는 수렴하되 원칙은 지키고록 하세요.

«-되» набуває форми «-으되» тільки разом з передкінцевими дієслівними закінченнями минулого часу, або з дієсловами стану, які виконують функцію дієслова, але граматично використовується так само як і прикметник, 있다 та 없다, і відповідно набувають форми «-았/었으되», «-겠으되», «있으되» і «-없으되» [24, с. 191].

З усіма іншими дієсловами, що закінчуються на голосну (받침), «-되» використовується у свої інфінітивній формі, і відповідно:

- 1) 먹다 (їсти) → 먹되;
- 2) 앉다 (сісти, сидіти) → 앉되.

Наприклад:

1) Він вже пішов, але досі відчувається його вплив.

그분은 이미 떠났으되 그분의 영향력은 아직도 남아 있다.

2) Я-то піду на зустріч з ним, але довго я не зможу бути там.

그 사람을 만나러 가기를 가겠으되 오래 있지는 못할 거야.

Також, «-되» використовують, коли зміст другої частини речення «суперечить» першій. Часто, в другій частині зміст має негативний та невітійний відтінок. І хоч в такому контексті «-되» стає більш схожим до «-지만», головною функцією цієї граматичної форми досі залишається демонстрування «наявності» умови [49]. Наприклад:

1) Той чоловік складно говорить, але у нього зроблене не сходиться зі сказаним.

그 사람은 말은 잘하되 실천하지는 않는다.

- 2) У сусіда гроші-то є, але каже що в нього немає вільного часу, тому він і не може витратити заробленого.

이웃집 남자는 돈은 많이 있으되 시간이 없어서 돈을 쓸 수 없다고 한다.

2.1.11 -르라치면. Це сполучне закінчення використовується коли ми хочемо продемонструвати, що кожного разу як ми збираємося щось робити (перша частина виступає як умова, за якої відбувається дія в другій частині), щось нам заважає чи псує плани. І це те, що нам заважає, вже відбувалось в минулому, хоча б декілька разів [24, с. 135].

Синонімічне до «-려면» («-려고 하면»), з тією різницею, що має дещо негативній відтінок, бо використовуючи «-르라치면», ми жаліємося, і також, з «-르라치면» використовується тільки 1-ша особа одними, тобто ми говоримо тільки за самих себе [24, с. 136].

Використовується тільки в усному мовленні.

Може перекладатись як «кожного разу як я (зберуся / захочу щось зробити) ... / як тільки я (зберуся / захочу щось зробити) ..., то постійно ...»

Наприклад:

- 1) Кожного разу як я збираюся поїсти, то мені продовжують надзвонювати, і я не можу нормально поїсти.
밥 좀 먹을라치면 (=먹으려고 하면) 계속 전화가 오니 제대로 먹을 수가 없다.
- 2) Зазвичай пульт від телевізора лежить на видному місці, але як тільки я збираюсь подивитись телевізор, як він дивним чином зникає.
리모컨이 평소에는 잘 보이다가 TV 좀 볼라치면 이상하게 안 보인다.
- 3) Як тільки в мене з'являється вільний день і я збираюсь виїхати за місто на прогулянку, завжди йду дощ.

모처럼 날 잡아서 교외로 바람 좀 쐬러 나갈라치면 그날따라 꼭 비가 온다.

4) Як тільки я збираюсь почитати, так постійно хилить до сну.

책을 읽을라치면 항상 잠이 와요.

5) – Ты все закінчив?

– Ні, не закінчив, бо мене постійно хтось шукає, як тільки я збираюсь закінчити роботу.

– 일은 다 끝냈어요?

– 아니요, 일을 좀 할라치면 누가 찾아오는 바람에 다 못 끝냈어요.

2.1.12 Висновки щодо кінцевих сполучних закінчень. Виконавши розбір та аналіз кінцевих сполучних предикативних закінчень на позначення умови в корейській мові, можна дійти висновку, що для вираження різних типів умови та контексту умови з її наслідками або результатами, використовуються різні сполучникові закінчення семантичного поля «якщо».

Якщо підсумувати вищевикладений розбір та аналіз сполучних закінчень, то це матиме наступний вигляд:

- 1) «-(으)면»: не має обмежень у використанні разом з майбутнім та минулим часами; є універсальною з семантичного значення (може використовуватись як для реальних, так і для ірреальних умов); разом із цим закінченням можна утворювати похідні, додаючи інші граматичні форми (або їх скорочену форму), частки та дієслова, до яких, в свою чергу, додається інша граматична форма;
- 2) «-거든»: використовується коли є потреба наголосити, що якщо ствердження в першій частині речення є правдивим, то це матиме певні наслідки; зазвичай у другій частині використовуються граматичні конструкції на позначення спонукання, наказу, наміру або припущення,

- і передкінцеві дієслівні закінчення майбутнього часу («-겠-», «-(으)르 것이다» і «-(으)려고 하다»);
- 3) «-ㄴ들»: використовується для вираження ситуації коли очікування з приводу умови, яка припускається та стверджується в першій частині речення, не сходиться з результатами, які вийшли в другій частині; для підсилення, в першій частині речення може бути використаний в другій частині речення використовуються передкінцеве дієслівне закінчення «-겠-» разом з категорією комунікативної цілеспрямованості та соціальної орієнтації, або «-(으)르까(요)?», заключне дієслівне закінчення, яке виражає сумнів у формі риторичного запитання, та інші питальні закінчення;
- 4) «-던들»: кінцеве сполучне дієслівне закінчення «-ㄴ들» доповнене закінченням (часткою) «-더-», що вказує на згадування особисто «пережитого» досвіду (те, що було особисто побачено, почуто і т.д.), і тепер розповідається про це; схоже за значення до «-았/었더라면»; в другій частині для підкреслення контрасту використовують такі закінчення як «-겠어요?», «-(으)르까요?» та інші закінчення питальної форми; часто додають прислівник 아무리 в першій частині речення;
- 5) «-아/어도»: предикативне закінчення, яке вказує на те, що ситуація в другій частині речення відбудеться попри дії або ствердження викладені в першій частині; для підсилення може використовуватись прислівник 아무리 в першій частині речення;
- 6) «-아/어야»: використовується для вираження обов'язкової умови, яка поставлена в першій частині речення, щоб ситуація, яка описується в другій частині, стала реальною; для підкреслення умови в першій частині речення, до «-아/어야» можна додати частки «-지» (використовується в усному мовленні) або «-만» (використовується під час виступів, презентацій і т.д.); в другій частині речення не може бути

- наказу чи спонування до дії; в другій частині речення не використовується минулий час; має тенденцію використовуватись в позитивному значенні, навіть якщо речення граматично є заперечним;
- 7) «-지 않고서는»: використовується коли ми хочемо наголосити, що не виконавши дію, в першій частині речення, що і є умовою, то дія в другій частині не може бути реалізована, виконана; є заперечною формою «-아/어야» і має негативний відтінок, тому використовується у формі «-지 않고서는 -(으)르 수 없다»;
- 8) «-다가는»: використовується для вираження застереження з приводу того, якщо дія в першій частині речення буде виконуватись і надалі, то можуть виникнути негативні чи неочікувані наслідки, які описуються в другій частині речення; синонімічне за значенням до «계속 -(으)면 결국»; має негативний відтінок і мова завжди йде про негативні наслідки; в другій частині речення використовується майбутній час; для підсилення можуть використовуватись прислівники 이렇게, 그렇게, 저렇게 (так/настільки);
- 9) «-는 한»: використовується коли зміст першої частини речення є умовою чи передумовою для другої частини; використовується тільки з дієсловами; використовується тільки в теперішньому часі;
- 10) «-는 이상»: використовується коли зміст першої частини речення представлений як вже сталий факт, який робить сказане в другій частині чимось, що само собою зрозуміло і є очікуваним, знову ж таки внаслідок вище згаданого «сталого факту» в першій частині; відрізняється від «-는 한», де умова є тимчасовим явищем, тим, що виражає умову, яка є сталим фактом; використовується в літературній мові та в офіційно-діловому стилі;
- 11) «-되»: використовується коли в першій частині визнається умову або дається дозвіл (погодження з нею) на неї адресантом, але в другій

висувається обмеження для цієї ж умови або додаткові вказівки адресатом; для підсилення може використовуватись у розгорнутій формі «-기는 -되» або «-기는 하되»;

- 12) «-르라치면»: використовується для демонстрування ситуації, в якій кожного разу як адресант збирається щось робити (перша частина виступає як умова, за якої відбувається дія в другій частині), щось заважає чи псує плани (і те, що заважає, вже відбувалось в минулому, хоча б декілька разів); синонімічне до «-려면»; використовується тільки з 1-ю особою однини; має негативний відтінок; використовується в усному мовленні.

Отже, кожне кінцеве сполучне закінчення має свої семантичні, синтаксичні та морфологічні особливості, за яких буде відрізняється контекст умови, що надається в повідомленні, яке потрібно перекласти з української на корейську мову. Можна побачити, що в корейській мові є всі засоби для точного передання повідомлення зі складним реченням з розширеними дієприслівниковими зворотами умови.

2.2 Кінцеві заключні дієслівні закінчення

2.2.1. -(으)면 되다. За допомогою цієї граматичної конструкції ми можемо виразити «наказ» з умовою [52]. В українській мові, коли ми щось пояснюємо і даємо у ввічливій манері вказівки як можна зробити, то ми не кажемо буквально «зробіть», а наче «даємо дозвіл» з умовою, що наші вказівки будуть виконані.

Це, наприклад, фраза в українській мові «ви можете ... (зробити / вчинити таким-то чином)».

Синонімічне до «-아/어야 하다/되다», але більш ввічлива. Має наказовий відтінок, і тому, інколи може перекладатись, окрім «ви можете», як «у вас має (бути) / ви повинні ...» [53].

Використання цієї граматичної конструкції означає, що якщо вжити

заходів / зробити за вказівкою, то все буде гаразд, і тому, як ми вже зазначали вище, найчастіше ця конструкція використовується під час надання порад.

Наприклад:

- 1) Ви можете підписати заявку ось тут.
여기 신청서에다가 서명을 하면 돼요.
- 2) Якщо ви хочете отримати відшкодування, то у вас повинен бути чек.
환불을 받으려면 영수증만 있으면 돼요.
- 3) Ви можете вийти на станції Сеул.
서울역에서 내리면 됩니다.
- 4) Можете ще трішки додати.
조금만 넣으면 돼요.
- 5) Пройдіть ще трохи далі.
조금 더 올라가면 돼요.
- 6) Ви можете накрити каву серветкою.
커피를 휴지로 막으면 돼요.
- 7) Якщо дитина втомилась, то можете поклати її на спині.
애기가 피곤하면 업어 주면 돼요.

2.2.2 -(느)냐에 달려 있다. Ця граматична форма використовується коли ми судимо, або ж вирішуємо від чого саме буде залежати остаточний результат [58, с. 222].

Має під собою контекст «остаточне рішення буде прийнято в залежності від умов (як вони складуться)». Також, з цією конструкцією часто використовується питальні слова по типу 얼마나 (скільки, наскільки), 어떻게 (як, яким чином) та ін [54].

Може перекладатись як «залежить від ...».

	형용사 (прикметник)	동사 (дієслово)	명사 + 이다 (іменник)	
--	---------------------	------------------	----------------------	--

과거 (민.ч.)	* -았/었(느)냐에		* -였/이었(느)냐에	달려 있다
현재 (теп.ч.)	* -(으)냐에	* -(느)냐에	(이)냐에	

* За правилами граматики корейської мови, частка «느» має використовуватись коли дієслово закінчується на голосну (받침), але в формі минулого часу, після передкінцевих дієслівних закінчень минулого часу «-았/었/였/이었-», частка «느» може опускатись [24, с. 141].

Наприклад:

- 1) Все залежить від того, як ти про це думаєш.
모든 일은 어떻게 생각하느냐에 달려 있어요.
- 2) Мені здається, що те як ми будемо виглядати через 10 років, залежить від того які в нас зараз цілі і як ми живемо.
십 년 후의 우리 모습은 지금 어떤 목적을 가지고 어떻게 살고 있느냐에 달려 있는 것 같아요.
- 3) Результати цієї справи залежить від того, наскільки ви старанно готувались протягом усього цього часу.
이번 일의 결과는 그동안 얼마나 열심히 준비했느냐에 달려 있어요.

Також, ця граматична конструкція часто використовується у зв'язці з «-고 안못 -고는» і «-고 안못 -는 것은» в першій частині речення – «робити чи ні» [24, с. 142]. Наприклад:

- 1) Люблять вас люди чи ні, залежить від того, що ви робите.
사람들에게 사랑을 받고 안 받고는 자기가 어떻게 하느냐에 달려 있어요.
- 2) Закінчиться все успіхом чи, залежить від того наскільки добре ви підготувались за цей час.
이번 일이 성공하고 못 하는 것은 그동안 얼마나 열심히 준비했느냐에 달려 있어요.

«-(느)냐에 달려 있다» може використовуватись у формі «-에(게) 달려 있다» з іменниками. З неживими предметами використовується «-에», а з живими – «-에게» [24, с. 142]. Наприклад:

- 1) Успіх цієї справи залежить від вашого вибору.
이번 일의 결정은 여러분의 선택에 달려 있어요.
- 2) Майбутнє нашої країни залежить від підростаючої молоді.
우리나라의 미래는 자라나는 청소년들에게 달려 있어요.

Також, «-(느)냐에 달려 있다» може набувати форми «-기에 달려 있다» з дієсловами [54]. Наприклад:

- 1) Щастя залежить від ваших рішень.
행복은 마음억기에 달려 있어요.
- 2) Все залежить від того як ти до цього ставишся.
모든 일은 생각하기에 달려 있어요.

І на останок, «-(느)냐에 달려 있다» можна замінити на «-는가에 달려 있다», або «-는지에 달려 있다» без зміни значення. Наприклад:

- 1) Все залежить від того як ти до цього ставишся.
모든 일은 생각하느냐에 달려 있어요.
→ 모든 일은 생각하는가에 달려 있어요. = 모든 일은 생각하는지에 달려 있어요.
- 2) Закінчиться все успіхом чи, залежить від того наскільки добре ви підготувались за цей час.
이번 일이 성공하고 못 하는 것은 그동안 얼마나 열심히 준비했느냐에 달려 있어요.
→ 이번 일이 성공하고 못 하는 것은 그동안 얼마나 열심히 준비했는가에 달려 있어요. = 이번 일이 성공하고 못 하는 것은 그동안 얼마나 열심히 준비했는지에 달려 있어요.

2.2.3 -(느)냐에 따라(서) 다르다. Ця граматична конструкція ставить умову в контексті «залежно від ..., буде ...». Тобто, не так як в «-(느)냐에 달려 있다», де «результат залежить від» умови, «результат може відрізнятись» залежно від умови [55]. Іншими словами, варіантів розвитку подій безліч, а не два як в «-(느)냐에 달려 있다» – або умова буде виконана і буде один результат, або умова не буде виконана і результату не буде.

Також, для підсилення можна використовувати питальне слово **얼마나**.
Наприклад:

- 1) Сума цього річних продажів залежить від того, який новий продукт ми розробимо.
올해의 매출액은 어떤 신제품을 개발하느냐에 따라 달라진다.
- 2) Вартість будинку відрізнятиметься від того, наскільки гарний вид з його вікон.
집값은 전망이 얼마나 좋느냐에 따라 다르다.
- 3) Вартість квитка на літак залежить від того куди він летить.
비행기 요금은 어디에 가느냐에 따라 달라집니다.

На додачу, в конструкції «-(느)냐에 따라(서) 다르다», між 따라(서) і 다르다 може стояти іменник, для того зазначити, що саме, який саме результат, може зрештою змінитись залежно від умови в першій частині речення [55].
Наприклад:

- 1) Ваші оцінки будуть залежати від того, наскільки старанно ви вчилися.
얼마나 열심히 공부하느냐에 따라 성적이 달라질 거예요.
- 2) Ваше майбутнє може змінитись залежно від того скільки зусиль ви для цього доклали.
얼마나 열심히 노력하는가에 따라서 미래가 달라지기도 한다.

І так само, в цій конструкції, також, можна використовувати замість «-(느)냐에» «-는가에» і «-는지» без зміни значення.

- 1) Вартість будинку відрізнятиметься від того, наскільки гарний вид з його вікон.

집값은 전망이 얼마나 좋느냐에 따라 다르다.

→ 집값은 전망이 얼마나 좋은가에 따라 다르다. = 집값은 전망이 얼마나 좋은지에 따라 다르다.

2.2.4 -기 나름이다. Ця граматична конструкція виражає результат, який може змінюватись залежно від дії та вибору, або судження реципієнта [24, с. 145].

Може використовуватись з передкінцевим дієслівним закінченням майбутнього часу «-(으)르» і має форму «-(으)르 나름이다».

Використовується тільки з дієсловами.

Синонімічна до «-(느)냐에 따라(서) 다르다» [56]. Наприклад:

- 1) – Чи зможу я вступити до бажаного університету?
 - Це буде залежати від тебе (від твоїх дій, як ти вчиниш). Якщо будеш старатись, то в тебе будуть гарні результати.
 - 내가 원하는 대학교에 들어갈 수 있을까?
 - 그건 네가 할 나름이야. 열심히 하면 좋은 결과가 생길 거야.
- 2) – Ми з товаришем домовились тренуватись вранці, але я не впевнений, що зможу так рано встати.
 - Це залежить від того, чи привчишся ти вставати рано. Спробуй лягти раніше.
 - 친구랑 새벽에 운동하기로 약속은 했는데 내가 일어날 수 있을지 모르겠어.
 - 일찍 일어나는 것이 습관을 들이기 나름이야. 일찍 잠을 자도록 해 봐.
- 3) – Останнім часом це стало проблемою, що є багато дітей, яких не виховують належним чином.

- Вихована дитина чи ні, залежить від батьків (чи займались вихованням батьки), але оскільки зараз більше приділяють увагу вступним экзаменам, тому вихованню не приділяють достатньої уваги.
 - 요즘 인성 교육을 제대로 못 받은 아이들이 많아서 큰일이에요.
 - 아이가 올바른 인상을 갖느냐 못 갖느냐는 부모가 가르치기 나름인데 요즘 모든 교육이 입시 위주로 흘러가다 보니 인성 교육에 중점을 두기가 힘든 것 같아요.
- 4) – Як гадаєте, в цей раз виступ буде успішним?
- Залежатиме від оцінювання (від того, як оцінять), хоч глядачів було мало, але це наш перший виступ в Кореї, тож думаю все вдало пройшло.
 - 이번에 끝난 공연이 성공적이었다고 생각하세요?
 - 그건 평가하기 나름인데 비록 관객 수는 적었지만 국내에서 최초로 시도된 공연이라는 점에서 성공적이었다고 봐요.

2.2.5 Висновки щодо кінцевих заключних дієслівних закінчень.

Виконавши розбір та аналіз кінцевих заключних предикативних закінчень на позначення умови в корейській мові, можна дійти висновку, що для вираження різних типів умови і контексту умови з її наслідками або результатами, використовуються різні сполучникові закінчення семантичного поля «якщо».

Якщо підсумувати вищевикладений розбір та аналіз заключних закінчень, то це матиме наступний вигляд:

- 1) «(으)면 되다»: виражає «наказ» з умовою (потрібно вжити певних заходів за вказівкою адресанта, саме ці вказівки і є умовою); синонімічне до «-아/어야 하다/되다», але є більш ввічливим та має наказовий відтінок;
- 2) «-(느)냐에 달려 있다»: використовується для судження, або ж рішення від чого саме буде залежати остаточний результат; часто використовується разом з питальними словами по типу 얼마나 (скільки,

- наскільки), 어떻게 (як, яким чином) та ін.; може використовуватись з іменниками; може набувати форми «-는가에 달려 있다», або «-는지에 달려 있다» без зміни значення;
- 3) «-(느)냐에 따라(서) 다르다»: виражає умову, результати якої, будуть різнитись від обставин; відрізняється від «-(느)냐에 달려 있다», тим, що варіантів результату безліч, а не тільки два (виконана умова – один результат, невиконана умова – немає результату); для підсилення можна використовувати питальне слово 얼마나 (скільки, наскільки); між 따라(서) і 다르다 може стояти іменник для підкреслення зміни результату (тобто що саме, може зрештою змінитись залежно від умови в першій частині речення);
- 4) «-기 나름이다»: виражає результат, який може змінюватись залежно від дії та вибору, або судження реципієнта; може використовуватись з передкінцевим дієслівним закінченням майбутнього часу «-(으)ㄴ» і набуває форму «-(으)ㄴ 나름이다».

Висновки до розділу II

Ми розглянули предикативні закінчення, сполучні та кінцеві, граматичні форми, які прямо чи опосередковано виражають умову в корейському реченні, а також складенні граматичні конструкції з декількох предикативних сполучних закінчень, часток та дієслів, які розширюють та доповнюють контекст «умови», надають і передають більше деталей для розуміння того, що залежить від чого.

Можна прослідкувати як аналіз почався від найпростішого та майже буквального перекладу складно підрядного речення з підрядними умови, що виражається підрядним сполучником «якщо» в українській мові, яке в корейській мові займає позицію сполучникового предикативного закінчення і має форму «-면», і яке не має ніяких обмежень у використанні, наприклад,

вживання разом з передкінцевими дієслівними закінченнями, що виражають майбутній, чи минулий часи, або ж обов'язкове використання одного і того ж підмета у двох частинах речення та ін. Також, це закінчення можна використовувати як для реальних умов в реальному часі, так і для гіпотетичних ситуацій, які взагалі не можуть відбутись, або для тих гіпотетичних ситуацій, які ми використовуємо, коли жалкуємо, що чогось не зробили, чи не вчинили іншим чином і т.д.

Під час детального вивчення та аналізу того якими шляхами можна перекласти умовний тип речень з української на корейську мову, з найбільш точним переданням усіх тонкостей та деталей повідомлення, було розібрано які граматичні конструкції в корейській мові який тип і контекст умови виражають, а також, особливості їх використання.

Отже, можна побачили, що деякі граматичні форми є універсальними, як «-면», деякі використовуються тільки у певних ситуаціях, і виражають конкретний вид умови як «-다면», яке використовується тільки для гіпотетичних умов, що ніколи не стануть реальністю, деякі мають декілька форм як «-ㄴ들» і «-던들», де «-던들» це предикативне закінчення «-ㄴ들» доповнене закінченням (часткою) «-더-», що вказує на згадування особисто «пережитого» досвіду, вони виражають різні «умови», та ситуації, при яких будуть виконані чи ні ці «умови», а також вказують на різних час дії «умов». Також, було проаналізовано застарілі граматичні форми, які використовуються або старим поколінням, або для передання мовлення, яким воно було багато десятиліть чи навіть століть тому, як, наприклад, «-노라면», та сучасні аналоги цих застарілих форм, як «-다(가) 보면», яка є складенною граматичною конструкцією.

До того ж при детальному вивченні граматичних форм на позначення умови в корейському реченні, була помічена така особливість, що інколи переклад в корейській мові може починатись з передання умови в першій частині, яка в українському реченні, була виражена в другій частині речення.

Знову ж таки, такі особливості зумовленні особливостями структури речення в українській та її відмінностями від корейської, правилами використання тих чи інших граматичних форм, і також тим, що саме ми хочемо підкреслити в контексті речення.

Підсумовуючи, можна зробити висновки, що хоч труднощі перекладу з української на корейську мову виникають через граматичні, лексичні та культурні відмінності цих двох мов, проте, для нівелювання можливості виникнення непорозумінь при перекладі потрібно знати не тільки культурні особливості та менталітет носіїв мови оригіналу, а також досконало розбиратись в тонкощах тих чи інших граматичних форм в корейській мові.

ВИСНОВКИ

Сьогодні лінгвістичні дослідження спрямовано на вивчення теорії і практики мовної комунікації в когнітивному, прагматичному, системно мовному, дискурсивному, паралінгвістичному аспектах. У сучасній комунікації переважає прагнення мовців до завуальованої реалізації намірів, оскільки пряма комунікація не здатна передати всього багатства смислів, що його вкладає у висловлювання конкретний мовець з урахуванням індивідуальної свідомості, унікального життєвого досвіду, конкретної комунікативної ситуації.

Питання умовності не раз порушувалось у науковій літературі. Проблема вираження умовності в реченні займалися багато мовознавців як українських, так і корейських.

В українському мовознавстві вивченню проблем умовної модальності присвячено дисертаційні дослідження В.І. Голоюха «Семантико-грамматическая структура сложноподчиненных условных предложений в современном украинском языке», Л.М. Гуц «Синонимика бессоюзных и союзных предложений в современном украинском языке», Н.М. Чернушенко «Семантико-синтаксичні особливості безсполучникових умовних речень в сучасній українській мові». Серед українських лінгвістів, які займалися дослідженням синтаксису української мови були Є.К. Тимченко, В.І. Сімович, І.І. Огієнко, О. Курило, М.Ф. Сулима, М. Гладкий, С. Смеречинський, О.Н. Синявський та ін. Крім того, різним аспектам будови, семантики та синтаксичних зв'язків присвячено статті Д.Д. Герасименко, Л.М. Коць, Н.Я. Дніпровської, М.І. Вихристюка, В.В. Козловського.

Хоч дослідження з'єднувальних закінчень умовного типу і відбувалось уривками, і є суперечки в основному через «-면», але сумарно матеріалу найбільше про «-면» разом з «-거 든», про які писали Кім Син Гон (1972), Лі Джон Мін (1979), Со Те Рьон (1979), Чон Хє Йон (1983), Кім Джін Су (1983, 1987), Лі Чан Йон (1984), Чон Чон Ток (1986) та ін., а також досліджень, які

сфокусовані на «-면» та інших допоміжних з'єднувальних закінченнях, як, наприклад Лі Сан Тхе (1979), Лі Кван Хо (1980) та ін.

Проте, попри такий широкий діапазон дослідження питань із різних аспектів умовної модальності, немає праць, де було б систематизовано основні характеристики умовних конструкцій в корейській мові, їх відтінки значень та особливості використання в контексті особливостей перекладу з української на корейську.

В першому розділі цього дослідження було розглянуто відмінності систем речення української і корейської мов, і безпосередньо як представлені в обох мовах складні речення з розширеними дієприслівниковими зворотами умови.

Було визначено, що в корейській мові немає підрядних речень, на відміну від української. В корейській мові складні речення з розширеними дієприслівниковими зворотами набувають форми складного умовного речення субординації, а в українській – складнопідрядні речення з підрядними умови.

В другій частині було проаналізовано та класифікували сполучні та кінцеві закінчення умовного типу в корейській мові.

Дослідивши сполучні закінчення умовного типу, можна дійти висновку, що хоч вони виконують однакову семантичну функцію, закінчення передають різні відтінки значення та контексту повідомлення, тому важливо вміти розрізняти ситуації в яких можна застосовувати ті чи інші кінцеві сполучні закінчення умовного типу.

Так, наприклад, було визначено, що закінчення «-(으)면» є універсальною граматичною формою на позначення семантичного поля «якщо». Вона не має обмежень використані з минулим та майбутнім часами, а також за допомогою «-(으)면» можна виразити як ірреальну, так і дійсну умови.

Ще однією особливістю «-(으)면» є те, що з цим закінченням можна утворювати нові граматичні конструкції на позначення умови, з великою варіацією відтінків умови.

Наприклад, «-다면» – граматична конструкція на позначення тільки гіпотетичної, тобто ірреальної умови. На додачу, часто плутають «-다면» і «-았/었더라면». Було проаналізовано, що перше сполучне закінчення використовується тільки для гіпотетичних умов, а друге – для реальної умови, яка могла б відбутись в минулому.

Також, разом з «-(으)면» можна використовувати окремі граматичні форми. Наприклад, «-려고 하다», яка використовується коли ми хочемо розповісти про свої наміри щось зробити. Разом вони набувають форми «-려면» і має значення «якщо збираєшся щось робити, то...».

На додачу, деякі конструкції використовуються для опису негативних наслідків, якщо умова в першій частині продовжить виконуватись. Наприклад, «-다(가) 보면» і «-노라면», через які можна наголосити, що якщо дія в першій частині речення продовжить виконуватись, або ж описаний стан залишиться незмінним, то обов'язково станеться та ситуація чи дія, що ми опишемо в другій частині речення, як неминучий наслідок.

Однак, є дві різниці між цими сполучними закінченнями. Перша, «-노라면» – це вже застаріла форма, яку можна почути або від літніх людей, або в історичних серіалах. Друга, «-다(가) 보면» має такі особливості використання: 1) в першій частині речення не використовується минулий та майбутній часи разом з «-다(가) 보면», 2) в другій частині не використовуються передкінцеві предикативні закінчення минулого часу.

Окрім вище згаданого, є такі сполучні закінчення, які мають декілька сценаріїв використання. Це такі закінчення як «-기만 하면», яке може використовуватись у трьох випадках. Перший, коли потрібно наголосити, що умова в першій частині це вже факт. Другий, коли є потреба наголосити, що кожного разу коли ми щось робимо, то завжди відбувається одне й те саме. За значенням схоже до «-(으)르 때마다», але з «-기만 하면» йде наголос на умову, саме за якої повторюється певна ситуація. І останній третій, коли потрібно

наголосити, що тільки за певної умови, щось відбудеться.

Разом з вище згаданими кінцевими сполучними дієслівними закінченнями, для вираження умови можуть використовуватись кінцеві заключні дієслівні закінчення, які стоять в кінці речення та до яких додаються категорії комунікативної цілеспрямованості та соціальної орієнтації.

Наприклад, є такі граматичні конструкції, які можна сплутати через схоже значення, але вони мають різні відтінки значення умови, яку вони виражають.

Так, наприклад, «-(느)냐에 달려 있다» і «-(느)냐에 따라(서) 다르다», які використовуються для вираження умови, коли результат безпосередньо залежить від умови. Але між ними є різниця у значенні.

«-(느)냐에 달려 있다» наголошує на тому, що результат залежить від умови, а «-(느)냐에 따라(서) 다르다» демонструє, що результат може відрізнятись залежно від умови. Іншими словами, при використанні «-(느)냐에 따라(서) 다르다» ми робимо акцент, що варіантів розвитку подій безліч, а не два як в «-(느)냐에 달려 있다» – або умова буде виконана і буде один результат, або умова не буде виконана і результату не буде.

Отже, підсумовуючи, можна дійти висновку, що особливості перекладу складних речень з розширеними дієприслівниковими зворотами умови з української на корейську, полягають у правильному використанні тієї чи іншої граматичної конструкції, в залежності від ситуації або контексту повідомлення. Також, важливим є вміння правильного граматичного використання кінцевих дієслівних закінчень, і розуміння як додавання передкінцевих закінчень часу, або ж додаткове використання питальних слів по типу 얼마나 (скільки, наскільки), 어떻게 (як, яким чином) та інші, можуть вплинути на доцільність перекладу змісту, який потрібно донести до реципієнта.

АНОТАЦІЯ

본 연구에서는 조건관계 접속어미를 우.한 변통역의 특성, 그리고 접속어미는 문장과 문장을 결합하여 접속문을 어떻게 만들고, 다른 한편으로는 결합된 두 문장 사이의 논리적 관계를 나타낸다는 것을 논의됩니다. 관계의미에 따라 공통성이 있는 접속어미와 사용법에 대한 차이점이 있는 접속어미를 한데 모여 있습니다. 또한, 문장 구조의 면에서 우.한 변통역할 때 어떤 부분에 관심을 두어야 되는지 논의됩니다.

첫번째 문단에서 우크라이나어와 한국어의 문장 구조가 어떻게 되고 어떤 차이점이 있고 두 언어 면에서 조건관계가 있는 문장의 구조도 어떻게 되는지 밝힙니다.

두번째 문단에서 조건관계가 있는 문장을 우크라이나어부터 한국어로 변통역할 때 조건 상황에 따라 어떤 조건관계 접속어미를 활용할 수 있는지를 논의합니다. 사용법, 의미 특성과 기능 따위와 관련된 정보를 모여 연구하고 정리합니다.

결론 문단에서 본 연구에서 어떤 결과가 나타나고 요약한다는 것을 밝힙니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Адмони В.Г. Основы теории грамматики. – М.; Л.: Наука, 1964. – 105 с.
2. Бевзенко С.П. Сучасна українська мова. Синтаксис : [навчальний посібник] / С.П. Бевзенко, Л.П. Литвин, Г.В. Семеренко. – К. : Вища школа, 2005. – 270 с.
3. Бокатенко І. Структурні та семантичні особливості складнопідрядних умовних речень / І. Бокатенко // Наукові записки [Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Сер. : Філологічні науки. – 2008. – Вип. 80. – С. 16-24. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzs_2008_80_5
4. Венжинович Н.Ф. Сучасна українська літературна мова : [навчальний посібник] / Н.Ф. Венжинович. – 3-те вид., випр. і доп. – К. : Знання, 2008. – 304 с.
5. Вихованець І.Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. – К.: Наук. думка, 1992. – 224 с.
6. Вихростюк М.І. Критерії розмежування підрядних часу і умовних із сполучником як // Научн. ежегодник Черновицк. ун-та. – Чернівці, 1960. – С. 197-199.
7. Городенська К.Г. Граматичний словник української мови: сполучники / Ін-т укр. мови НАН України; Херсонський держ. ун-т. – К.; Херсон: Вид-во ХДУ, 2007. – 340 с.
8. Елфимова Т.В. О порядке частей причинных и условных сложноподчинённых предложений: Автореф. дис. ... канд. филол. наук / Моск. ун-т. – М., 1976. – 19 с.
9. Загнітко А.П. Теоретична граматики української мови: Синтаксис. – Донецьк: ДонНУ, 2001. – 662 с.
10. Кубик М. Условные конструкции и система сложного предложения. – Praha: Universita Karlova, 1967. – 229 с.

11. Ломтев Т.П. Структура и парадигматика предложений на основе свойств грамматической категории модальности // Вопр. филол.: Уч. зап. Моск. гос. пед. ин-та им. Ленина. – М., 1969. – № 341. – С. 205-232., с. 152
12. Мазур Ю. Н., Моздыков В. Н., Усатов Д. М. Корейско-русский словарь. – Москва: Живой Язык, 2002. – 576 с.
13. Мірченко М.В. Синтаксичні категорії речення: Дис. ... доктора філол. наук. – Луцьк, 2002. – 432 с.
14. Пономарев О.Д., Різун В.В., Шевченко Л.Ю. та ін. Сучасна українська мова: [підручник] / О.Д. Пономарев, В.В. Різун, Л.Ю. Шевченко та ін. – 4-те вид., випр. і доп. – К. : Либідь, 2008. – 488 с.
15. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля, 2006. – 716 с.
16. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія / Селіванова О. О. – Полтава: Довкілля – К, 2006. – 716 с.
17. Теньер Л. Основы структурного синтаксиса / Пер. с франц. – М.: Прогресс, 1988. – 656 с.
18. Христіаннінова Р.О. Складнопідрядні речення з приченневими підрядними частинами умови / Р.О. Христіаннінова // Мовознавчий вісник: зб. наук. пр. / МОНМС України. Черкаський нац. ун-т ім. Б. Хмельницького ; відп. ред. Г.І. Мартинова. – Черкаси, 2011. – Вип.
19. Шведова Н.Ю. О соотношении грамматической и семантической структуры предложения // Славянское языкознание. – М.: Наука, 1973. – С. 458-483.
20. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови : [підручник] / К.Ф. Шульжук – К. : Видавничий центр «Академія», 2004. – 408 с.
21. Шкурятяна Н.Г. Сучасна українська літературна мова [навчальний посібник] / Н.Г. Шкурятяна, С.В. Шевчук. – К. : Літера, 2000. – 688 с.
22. Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use: Beginning to Early Intermediate / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo Youn Han. – К. : Darakwon, 2010. – 376 p.

23. Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use: Intermediate / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo Youn Han. – K. : Darakwon, 2010. – 398 p.
24. Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use: Advanced / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo Youn Han. – K. : Darakwon, 2010. – 407 p.
25. Складнопідрядні речення з підрядними умови. [Електронний ресурс]: https://ukrainskamova.com/publ/chinnij_pravopis/sintaksis_i_punktuacija/sklad_nopidrjadni_rechennja_z_pidrjadnimi_umovi/7-1-0-219
26. Савченко А.Л. Складнопідрядні речення із семантикою умови в системі українського речення. [Електронний ресурс] // Одеський лінгвістичний вісник. 2017. Т. 2. №10. С. 51-55. URL: <http://olj.onua.edu.ua/index.php/olj/article/view/706/391>
27. Сполучник – загальна характеристика [Електронний ресурс]: URL: https://webpen.com.ua/pages/Morphology_constant_leng_parts/conjunction_gramatically_characteristic.html
28. Korean grammar -(으)면, -다면. [Електронний ресурс]: URL: <https://www.howtostudykorean.com/unit-2-lower-intermediate-korean-grammar/unit-2-lessons-42-50/lesson-43/#431>
29. Korean grammar -다면 몰라도. [Електронний ресурс]: URL: https://www.reddit.com/r/Korean/comments/3qz18s/다면_몰라도_can_anybody_help_me_with_this_grammar/
30. Korean grammar -았/었더라면. [Електронний ресурс]: URL: https://sayhikorean.blogspot.com/2018/09/korean-grammar-expressing-hypothetical_29.html
31. Korean grammar -(으)려면. [Електронний ресурс]: URL: <https://www.howtostudykorean.com/upper-intermediate-korean-grammar/unit-4-lessons-92-100/lesson-96/#961>

32. Korean grammar -다(가) 보면. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-5/unit-5-lessons-117-125/lesson-121/#1211>
33. Korean grammar -노라면. [Електронний ресурс]: URL:
https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-conditions_5.html
34. Korean grammar -로 치면. [Електронний ресурс]: URL: <https://study-korean.tumblr.com/post/130505627386/치다-ㄴ는다고-치다-consider-suppose-assume-비행기를>
35. Korean grammar -기만 하면. [Електронний ресурс]: URL:
<http://www.mykoreanramblings.com/2014/07/28/only-ifwhenever-i-do-v-기만-하면/>
36. Korean grammar -기만 하면. [Електронний ресурс]: URL:
<https://sydneytoseoul.wordpress.com/2013/07/10/v기만-하면-1-when-ever-one-does-v-2-only-if-v/>
37. Korean grammar -거든. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/upper-intermediate-korean-grammar/unit-4-lessons-84-91/lesson-91/#911>
38. Korean grammar -거든. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.yousuckatkorean.com/2011/06/two-flavors-of-거든/>
39. Korean grammar -거든. [Електронний ресурс]: URL:
<https://keytokorean.com/grammar/거든-if-a-is-really-true-then-b/>
40. Korean grammar -ㄴ들. [Електронний ресурс]: URL:
https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-hypothetical_15.html
41. Korean grammar -아/어도. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-2-lower-intermediate-korean-grammar/unit-2-lessons-42-50/lesson-48/#481>

42. Korean grammar -아/어도. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-6/lessons-134-141/lesson-137/#1>
43. Korean grammar -아/어야. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-6/lessons-134-141/lesson-137/#1>
44. Korean grammar -다가는. [Електронний ресурс]: URL:
<https://studywithbee.com/2017/05/10/다가-아어다가-왔었다가-다가는-에다가/>
45. Korean grammar -는 한. [Електронний ресурс]: URL:
<https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-conditions.html>
46. 조건의 의미가 붙을 때 '가능한 한' [Електронний ресурс]: URL:
<https://enomoosiki.tistory.com/777>
47. Korean grammar -는 이상. [Електронний ресурс]: URL: <https://study-korean.tumblr.com/post/124491946361/ㄴ는-이상-since-now-that-once-preceding-clause>
48. Korean grammar -는 이상. [Електронний ресурс]: URL:
https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-causes-and_37.html
49. Korean grammar -되. [Електронний ресурс]: URL:
<https://adventuresinkorean.tumblr.com/post/111913503306>
50. Korean grammar -르 라치면. [Електронний ресурс]: URL:
https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-conditions_19.html
51. Korean grammar -르 라치면. [Електронний ресурс]: URL:
<https://studywithbee.com/2018/01/06/every-time-으르라치면/>
52. Korean grammar -면 되다. [Електронний ресурс]: URL:
<https://myjourneytokoreanfluency.wordpress.com/2018/10/15/123-으면-되다-grammar/>

53. Korean grammar -면 되다. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/upper-intermediate-korean-grammar/unit-4-lessons-76-83/lesson-80/>
54. Korean grammar -느냐에 달려 있다. [Електронний ресурс]: URL:
https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-conditions_45.html
55. Korean grammar -느냐에 따라(서). [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-5/lessons-101-108/lesson/#831>
56. Korean grammar -기 나름이다. [Електронний ресурс]: URL:
https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-conditions_76.html
57. 윤평현. 현대국어 접속어미 연구 – 서울특별시: 박이정, 2005. – 445 쪽.
58. 김진호, 이태환, 김선희, 이수연. 외국인을 위한 한국어 문법 - 의미 기능편 1 – 서울특별시: 박이정출판사, 2010. – 207-229 쪽.
59. 이수열. 우리글 같고답기 – 서울특별시: 한겨레신문사, 1999. – 334 쪽.
60. 이오덕. 우리글 바로쓰기 – 서울특별시: 한길사, 2009. – 2 000 쪽.
61. 이오덕. 우리 문장 쓰기 – 서울특별시: 한길사, 2000. – 570 쪽.
62. 한효석. 이렇게 해야 바로 쓴다 – 서울특별시: 한겨레신문사, 2000. – 405 쪽.
63. 최종규. 10 대와 통하는 우리말 바로쓰기 – 서울특별시: 철수와영희, 2011. – 271 쪽.
64. 김철호, 김경원. 국어 실력이 밥 먹여준다 낱말편 1 – 서울특별시: 유토피아, 2006. – 288 쪽.
65. 장하늘. 글 고치기 전략 – 서울특별시: 다상초당, 2006. – 332 쪽.
66. 남영신. 나의 한국어 바로 쓰기 노트 – 서울특별시: 까치, 2002. – 314 쪽.
67. 이태준. 문장강화 – 서울특별시: 창비, 2017. – 376 쪽.
68. 배우리. 사전 따로 말 따로 – 서울특별시: 토담, 1994. – 301 쪽.

69. 박갑수. 우리말, 바로써야한다 - 서울특별시: 집문당, 1995. - 354 쪽.
70. 이희자, 이종희. 한국어 학습 학습자용 어미·조사 사전 - 서울특별시: 한국문화사, 2006. - 536 쪽.
71. 박용수. 우리말 갈래사전 - 서울특별시: 서울대학교출판부, 2002. - 1214 쪽.
72. 김정섭. 우리말 바로쓰기 사전 - 서울특별시: 지식산업사, 2008. - 1 135 쪽.
73. 이익섭. 우리말산책 - 서울특별시: 신구문화사 2010. - 414 쪽.